

நல்லை ஆதீன முதல்வர் நற்சரிதம்

நல்லை தருதாஸம்பந்தர் ஆதீனம்
பாழ்ப்பாணம்

தொகுப்பு:

இராசையா முத்தரன்

உ
சிவமயம்

வெழுமுகத்து விநாயகனைத் தொழ
வாழ்வு மிகத்துவரும்

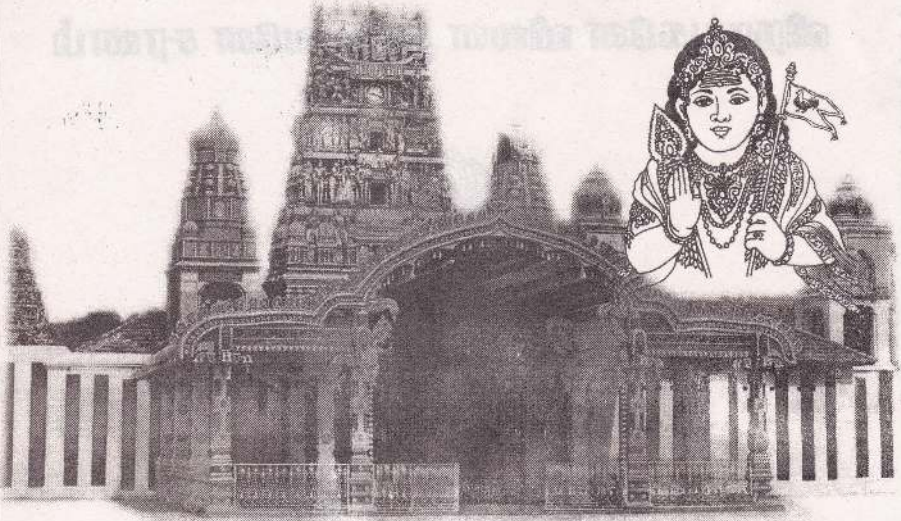
விநாயகனை வினை தீர்ப்பவனை சரணம்

வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனைத் தொழ
துள்ளி ஓடும் தொடர்ந்த வினைகளே
அப்பமுப்பழம் அமுது செய்தருளிய
தொப்பையப்பனைத் தொழ வினையறுமே!

கணபதியே சரணம்

தொல்லை வினை போக்கும் நல்லைக் கந்தன்
கில்லையெனாது வரநீர்கருள் புர்வான்.

முருகனே முத்துக்குமரனே சரணம்!
அல்லல் தீர்க்கும் ஆறுமுகப் பரம்பொருளே சரணம்!!
நல்லைக் கந்தனே சரணம்! சரணம்!!

வேலுண்டு வினை தீர்க்க!
மயிலுண்டு எமைக்காக்க!!
பாரினில் பயம் ஏது?

நல்லை ஆத்ன முதல்வர் நஞ்சரிதம்

தொகுப்பு:

சைவப்புல்வர் கவிமணி

சுவநெறிக்கலாந்தி
மரபுக் கலைச்சுடர்

இரரசையா ஸ்ரீதரன்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

யாழ்ப்பாணம்

05-09-2004

நூல்:-	நல்லை ஆதீன முதல்வர் நற்சரிதம் NALLAI ATHEENA MUTHALVAR NATSARITHAM
விலை:-	ரூபா 100.00
பிரதிகள்:-	600
தொகுப்பாசிரியர்:-	திரு. இராசையா ஸ்ரீதரன்
பதிப்புரிமை:-	நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம், யாழ்ப்பாணம்.

நல்லூர் திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன குருமுதல்வரின் அருளாணைப்படி யாழ்ப்பாணம் - நாச்சிமார் கோயிலடி திரு. இராசையா ஸ்ரீதரன் அவர்களால் எழுதித் தொகுக்கப்பெற்று ஆதீன 38-வது பீடாரோஹண விழாவிலன்று 05-09-2004 ஞாயிற்றுக்கிழமை நல்லூர், போஸ்கோ அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது.

சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கச் செய்த

நல்லை ஆதீன இரல்வர்

நல்லை ஆதீன ஸ்தாபகர்

**ஸ்ரீஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்
முதலாவது குருமஹா சந்நிதானம்**

தொல்லை வினை தீர்க்கும் கந்தன் உறைந்திடும்
நல்லைப் பதி தனிலே நல்லதோர் ஆதீனம் வைத்து
எல்லை யிலாப் புகழ் பெற்ற எங்கள் சுவாமிகளின்
முல்லை மலர்ப் பாதம் முப்போதும் ஏத்துவமே!

நாதமணி ஓசை கேட்கும் நல்லையிலே தமிழ்
வேத ஒலி பரவ ஆதீனம் அமைத்த நல்லாசான்
பாதபங் கயம் பணிந்து பரிந்து நன் மனத்தாலே
கீதமழை பொழிய எம்சிந் தையிலிருத்துவோம்!

06-09-1966

இரண்டாவது குடுமஹா சந்நிதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமஹம்சாஹ் கவாபிகள்

நல்லல திருஞானசம்பந்தர் ஓதீனம்
பாழும்பானம்

அருளாசியுரை

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன ஸ்தாபகரும்

எமது குருநாதருமாகிய

நல்லை ஆதீன குரு மஹாசந்நிதானம்

**ஸ்ரீலக்ஷ் கவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய
கவாமிகளின்**

அமுதம் போன்ற வாழ்க்கைச் சரிதத்தை இலகு தமிழில் பலரும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் தொகுத்துத்தந்து நூல் வடிவில் உருப்பெறச் செய்த சைவப்புலவர் இராசையா ஸ்ரீதரன் அவர்களது பணி போற்றுதற்குரியது.

சைவப் பாரம்பரியங்களும் சைவக் கோட்பாடுகளும் தமிழ் மக்களிடையே நின்று நிலவி நிலைக்கவேண்டும் என்று தம்மாலான மட்டும் முன்னின்றுழைத்து அரும் பாடுபட்ட எமது குருநாதர் நல்லைக் குருமணியின் வாழ்க்கைச் சரிதத்தை பதிப்பாசிரியர் இந்நூலில் ஓரளவுக்கு விளக்கியுள்ளார்.

“கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறாரா?” என்று கேட்கின்ற இளைய தலைமுறையினர் வாழ்கின்ற இன்றைய கால கட்டத்திலே இவர் வெளியிட்டிருக்கும் இந்நூல் சைவ மக்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என்பது எமது நம்பிக்கை-

கவாமிகளுடைய சரிதத்தை எல்லோரும் வாசித்து அறிந்து கொள்ள இந்நூல் ஓரளவுக்கேனும் வகைசெய்யும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

சைவ மக்கள் அனைவரும் இவரது நற்சேவைக்கு ஆதரவு நல்கி உதவுவது அவர்களின் தலையாய கடமையே!

அவருக்கு எல்லாம் வல்ல நல்லைக்கந்தன் சகல செள பாக்கியங்களையும் அருளி நல்வாழ்வுக்கு வழிசமைக்க வேண்டும் என்று நல்லைக் குருமணியின் பாதம் பணிந்து உளமாரப் பிரார்த்தித்து அருளாசி வழங்குகின்றோம்.

‘என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு’

ஸ்ரீலக்ஷ் சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய கவாமிகள்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

இரண்டாவது குருமஹ சந்நிதானம்

05-09-2004

பதீப்புரை

உலகெலாமுணர்ந்து ஓதற்கரிய நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணியனைச் சொற்றமிழால் இசைபாடி நற்றமிழ் வளர்த்த ஞானசம்பந்தப் பெருமானுடைய பெயரையே கொண்டு விளங்குகின்ற நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தை இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் நிறுவி சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அளப்பரிய சேவையாற்றி. மறைந்த முதற் குருமஹா சந்நிதானம் ஆதீன குரு முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய சுவாமிகளுடைய வாழ்க்கைச் சரிதத்தை நூல்வடிவில் எழுதி வெளியிடுமாறு அன்போடு எமைப் பணித்த இப்போது ஆதீன குரு முதல்வராக இருக்கும் இரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய சுவாமிகள் அருளேவடிவானவர், அமைதியே உருவானவர், அவருடன் கதைக்கவே ஆசையாயிருக்கும்.

அவரது அன்புக் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு சிறியேன் ஏதோ என் சிற்றறிவுக்கு எட்டிய வகையிலே என்னாலானமட்டும் முயன்று இந்த நூலை எழுதி வெளியிட்டு உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

எவ்வளவோ சிரமங்களுக்கு மத்தியில் சுவாமிகள் பற்றிய விவரங்களைச் சேகரித்தோம். எமக்கு ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகளின் வாரிசான முருகானந்த சர்மா அவர்கள் முழுவிவரமான சரிதத்தையும் தந்துதவினார்கள். அவருக்கு எமது உளம் கனிந்த நன்றி.

மேலும், இயலுமான அளவுக்கு வரலாற்றைத் தொகுத்து எழுதிவரும் வேளையில்-

அன்பு நண்பர் தேவார இசைமணி எஸ். ஆர். திருஞானசம்பந்தன் அவர்கள் தாம் “தினகரன்” பத்திரிகையில் முன்னர் எழுதி வெளி வந்தவற்றைத் தந்துதவினார்கள். அவருக்கும் நாம் என்றும் கடமைப்பட்டவராவோம். அவருக்கும் எமது நன்றிகள்.

இவர் முன்னர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகளுடன் நன்கு பரிச்சயமானவர் என்ற முறையில் அவரது ஆக்கங்களை அப்படியே இந்நூலில் சேர்த்துள்ளோம். அது மாத்திரமன்றி முன்னர் சுவாமிகள் வெளியிட்ட “அருளமுதம்” மலர்களையும் தந்து உதவி அவற்றிலிருந்தும் முக்கிய விடயங்களைச் சேர்த்து இந்நூலை உருவாக்கினோம்.

இந்த நூலை வாசித்துச் சரிபார்த்துத் தந்த சைவபூஷணம்-சைவப் புலவர் வ. கந்தசாமி அவர்களுக்கும் நாம் வாழ்நாளில் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அவருக்கும் எம் நன்றி.

மற்றும் சுவாமிகளின் வரலாற்றைத் தொகுத்து எழுதும்படி பணித்து எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்த இன்றைய ஆதீனமுதல்வருக்கு நாம் வணக்கத்துடன் நன்றி செலுத்துவது எமது தலையாய கடமையாகும்.

சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் பணியாற்றிய ஆதீன முதல்வரது அரிய வரலாற்றைத் தொகுத்து எழுதும் தூய பணி அடிபேனுக்குக் கிடைத்தமையை நாம் பெரும் பாக்கியமாகவே கருதுகின்றோம் -

நாம் செய்த பூர்வஜென்ம புண்ணியப் பயனால் இந்நூல் எனது தொகுப்பாக வெளிவருவதையிட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் திருவருளை வியந்து நல்லைக் குருமணியின் பாதகமலங்களைப் பணிந்து -

தொல்லை வினை தீர்க்கும் நல்லைக்கந்தனின் கிருபாகடாட்சம் பரிபூரணமாக எனக்குக் கிட்டவேண்டும் என்று திருவடி பணிந்து போற்றுகின்றேன். இதனை எனக்குக் கிடைத்த ஒரு பெரும் பேறாகக் கருதுகின்றேன்.

இந்நூற் தொகுப்பிலே சிறியேன் ஏதாவது பிழைகள், தவறுகள் இழைத்திருப்பின் பெரிய மனதுகொண்டு மன்னித்துப் பொறுத்துக் கொள்ளுமாறு பக்தி விநயத்துடன் மன்றாடிப் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அது மாத்திரமன்றி தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி அறியத் தந்தீர்களானால் மீண்டும் பதிப்பிக்கும் போது அவற்றைத் திருத்திக்கொள்ளலாம் என்பது எனது தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

தமிழ்ப்பற்று மிக்க உங்கள் வசம் சுவாமிகளின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், சுவாமிகளுடய வாழ்க்கைச் சரித நிகழ்வுகள் இருப்பின் அவற்றை மனமுவந்து தந்துதவினால் நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்போம்.

இந்த நூலாக்கத்தை துரித கதியில் அச்சேற்றிப் பதிப்பித்து அழகிய முறையில் உருவாக்கித் தந்த நல்லூர் போஸ்கோ பதிப்பகத்தாருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றி உரித்தாகட்டும்.

அரிய முயற்சியின் பலனாக வெளிவந்திருக்கின்ற இந்நூலைச் சைவச்சான்றோர்கள் பலரும் உவந்தேற்று எனது திருப்பணியை ஆதரித்து நல்லாதரவு வழங்கும் வண்ணம் பணிவோடு வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

சைவத் தமிழ்ப் பற்றுமிக்க சான்றோர்கள் பலரும் இந்நூலை வரவேற்று எமக்கு ஆதரவளிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்நூலை உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே”

05-09-2004

-பதிப்பாசிரியர்

வெள்ளைத் திருவாசகத்தை
கே. எம். பாலசுப்பிரமணியம்
விவரிக்கிறார். இவருக்கு
தமிழ் வகுப்பாசிரியர்
குரோஸ், பொன்னாடை
பேரந்தி, சிவாமிசேனா
பரிசாரகர்களிடமிருந்து
பரிசு வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு தமிழ்
வரலாற்று அறிஞர்
பி. வி. சுவாமிசேனா
பரிசு வழங்கி வருகிறார்.

தமிழ் வகுப்பாசிரியர்
குரோஸ், பொன்னாடை
பேரந்தி, சிவாமிசேனா
பரிசாரகர்களிடமிருந்து
பரிசு வழங்கப்பட்டது.

தமிழ் வகுப்பாசிரியர்
குரோஸ், பொன்னாடை
பேரந்தி, சிவாமிசேனா
பரிசாரகர்களிடமிருந்து
பரிசு வழங்கப்பட்டது.

திரப்பாளத்தினர் கீழ்க் குத்திக் கிடந்த
சுவாமி தம்பிரான், உதார ஆதிசா
சுவாமிகள் ஓங்கியோருடன் பதினாறு
சுவாமிகள் திரப்பாளப்பயம் குடவாடு
ஆகத்தி...

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இளவரசின் புகழ்பெயர்ப்பு

இளவரசிக்குப் பட்டாபிஷேகம் கொண்டுவரப்படுகிறது

இளவரசிக்கு உத்தரேசம் தரிக்கிறது

இளவரசிக்குப் பட்டாபிஷேகம் கொண்டுவரப்படுகிறது

மணிவிழா வாழ்த்துப் பா

அருட்கவி, சி. விநாயகத்தம்பி

திருமாவும் கவிமாவும் விவானாம் அனாமாவும்
சேர்ந்துள்ள நஞ்சு கரக்க,
திருந்து பொலிசையப் பெருவாழ்வு நிலைநிறுத்த
திருநல்லி முருக ளான,
திருஞான சம்பந்த ருளா, அவர் நாமத்தின்
நிழலான நீளத் தலைவா,
திருக்வாயி நாதபர மாகாசன சூதமலா
சேவன வாழி! வாழி!!

அறுபதா மாண்டிதளி அறுபத்து மூவரிமறை
யாற்றுதிருத் தொண்டித் தைவ
நிறுவனம் நத்துமலி, நிறுபஞ் சாட்சரம்
நிலைநிறுத தெநிக ளாநிதி,
குறுமூலிவர் பொதிகையு நிகரதென நல்லிதகர்
கொள்குமா நீளம் தைவ
நறுமனம் கமழுகரு குளஞ்சூ வேயுழி
சூயிறென வாழி! வாழி!!

இதில்தி, வடிவிகழிதர், இளவரசிக்குப் பட்டாபிஷேகம் கொண்டுவரப்படுகிறது

திருக்கப்பூர் வியாபார சபையின்
தலைவர் கருணாநிதி கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி

திருக்கப்பூரில் புதிதான கருணாநிதி

திருக்கப்பூர் - சிவசுந்தரன்
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி

திருக்கப்பூரில் பிழைப்பு
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி

திரு. வாசுதேவன் பொன்னுடை

திரு. வாசுதேவன் பொன்னுடை
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி
சபையின் தலைவர் கருணாநிதி

பழைய சிவாமகன் அகில
 இலங்கை சங்கீத வாதிவத்
 சபையின் திருந்தரத் தலைவர்.
 தியாக மரகத உத்யத்தின்
 தாயு, அழகானவன், அழகுவான்
 சௌடன் உத்தி வந்தி வந்தி வந்தி
 கிறார் சிவாமகன் (தலைப்பாகை
 யடன்).

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன குருமுதல்வர் குருமஹா சந்நிதானம்

ஸ்ரீஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த

பரமாச்சார்ய சுவாமிகளின் சரிதம்

உலகெலாம் துதிக்கும் எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளான சிவபெருமான் திருவருள் செறிந்து விளங்கும் சிவபூமி என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஈழநாட்டின் வடபாலுள்ள யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஒரு சிறந்த இடமாகும். ஒரு புனித நகருமாகும்.

சைவமும் தமிழும் தமது இரு கண்களெனப் போற்றிப் பேணிப் பாது காத்து வளர்த்தவரான எல்லோராலும் புகழப்படுகின்ற ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவ லர் பெருமான் அவதரித்த இடமும் இந்த நல்லூரே.

அமைவிடச் சிறப்பு

வழிபடும் அடியார்களின் இன் னல்களையும் இடுக்கண்களையும் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் போக்கியருள்வதற்காக முருகப்பெரு மான் நல்லைக்கந்தனாக எழுந்தருளி வீற்றிருக்கும் திருத்தலம் அமைந்திருக் கும் இடமும் இந்நல்லூரே. அதுமட்டு மன்றி இலங்கையின் சரித்திரத்தில் இந்த நல்லூர் ஒரு காலத்தில் இராச தானியாகவும் விளங்கி வந்திருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சைவ நன்மக்கள் வாழ்கின்ற நல்லதோர் ஊராகவும் திகழ்கின்றது.

இத்தகைய சீருஞ் சிறப்பும் மிக்க ஈழநல்லூரிலேதான் நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனமும் அமைக்கப்பெற் றிருக்கிறது. இது இறையருளினாலே அமைக்கப்பெற்ற ஓர் ஆதீனமாகும்.

ஐயர் அவதாரம்

சிவப்பிராமணர் குலத்திலே சைவ ஆசாரசீலராய் வாழ்ந்து வந்தவர்

தான் கடவுள் ஐயர் என்பவரின் புத்திர ரான செல்லையா ஐயர் அவர்கள். இவர் சைவ நெறியிலே சன்மார்க்க வழியிலே நேர்மையே நிறைந்த செல்வம் என்ற கொள்கையுடன் சீருஞ் சிறப்புமாக வாழ்ந்து வந்தார்.

சிவப்பிராமணர் குலநெறி பிற ழாமல் சைவ முறை தவறாமல் மிகுந்த நல்லொழுக்க சீலராக வாழ்ந்த செல்லையா ஐயருக்கும் அவர்தம் இல் வாழ்க்கைத் துணையாக விளங்கிய கணகாம்பாள் என்பவருக்கும் 08-02-1918 இல் சைவத் தமிழ் தழைத்தோங்கவும் சைவநெறி வளர்ந்து சிறப்புறவும் சிரேஷ்ட புத்திரனாக இப்பூமியில் வந்து வண்ணை சிவன் ஆலய வடக்குவீதி இல்லத்தில் அவதரித்தவர் தான் சிவசுப்பிரமணிய ஐயர்.

பாலர் பருவம்

சிவமணங்கமழ தவப்புதல்வரா கத் தோன்றிய காரணத்தால் பெற்றோர் இவருக்கு சிவசுப்பிரமணியர் என நாம கரணஞ் சூட்டி அன்போடும் பண்போ டும் நன்னெறியிலே வளர்த்து வரலாயி னர்.

“விளையும் பயிரை முளையில் தெரியும்” என்பார்கள். அதுபோல இவரும் சிறு வயதிலே இளம்பராயத் திலேயே நல்ல சுறுசுறுப்பும் துடிப்பும் மிக்கவராகக் காணப்பட்டார். இவரு டைய கண்களிலே ஒரு காந்தசக்தி இருந்ததை எல்லோரும் கண்டு விந் தனர்.

இவர் ஓரிடத்திலே இருக்கமாட் டார். எந்நேரமும் ஏதாவது செய்து கொண்டுதானிருப்பார். துடினம் மிகுந்த இவர் குழந்தையாக இருக்கும் போதே

குரலெடுத்துப் பாடுவார். தொட்டிலில் படுத்திருந்தவாறே இசை எழுப்புவார். இனிமையான குரல் படைத்த இவர் மழலையை எல்லோரும் கேட்டு விரும்பி ரசித்தனர். விளையாடும் போதும் பாடுவார், ஆடுவார், நடிப்பார். இவர் வளர்ந்து வருகின்ற அழகைக் கண்டு இவரது சுற்றத்தவர் பலரும் மூக்கின் மேல் விரல் வைத்து வியந்தனர்.

இவ்வளவு திறமையுடன் காணப்படும் இவர் எதிர் காலத்தில் நல்ல சிறப்புடன் திகழ்வார் என்று தமக்குள் பேசிக் கொண்டனர். “தொட்டிற் பழக்கம் சுடு காடுமட்டும்” என்பது இவருக்குப் பொருத்தமாயமைந்தது எல்லோருக்கும் வியப்பையளித்தது.

வாலாம்பிகையின் அருள் பெற்றமை

நல்ல சூழலில், நல்ல சுற்றாலில், நல்லவர்கள் மத்தியில் வளர்ந்த சிவசுப்பிரமணிய ஐயர் பார்ப்பதற்கு நல்ல தோற்றமுடையவராயிருந்தார். தைமாதம் பூராத நட்சத்திரத்துடன் வெள்ளிக்கிழமையும் சேரப்பிறந்ததால் குடும்பத்துக்குத் தோஷம் உண்டென்றும் கருதப்பட்டது. “பூராதம் ஊசாடத் தீரும்” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. இதனைக் கருத்திற்கொண்ட பெற்றோர் செல்லையா ஐயரும் கனகாம்பாளும் இவரை யாழ்ப்பாணம் வண்ணை ஸ்ரீ வைத்தீஸ்வரன் கோயிலிலுள்ள ஸ்ரீமத் வாலாம்பிகைக்கு விற்பதெனத் தீர்மானித்தனர்.

ஏனெனில் குழந்தை நல்லமுறையில் வளர வேண்டும் என்ற விருப்பே. அதன்படி ஆலயத்துக்குச் சென்று வாலாம்பிகை சந்நிதியில் இவரை விற்றார்கள். அன்றுமுதல் அம்பிகையின் பிள்ளையாகிவிட்ட இவர் வாலாம்பிகையின் பாத கமலங்களைப் பணிந்து அவள் திருவடிகளே சரணம் என்று வாழத் தொடங்கினார்.

கண்டிப்பு நிறைந்த வாழ்வு

வாலாம்பிகைக்கு விற்கப்பட்ட தனால சிவசுப்பிரமணிய ஐயர் வாலாம்

பிகையின் புதல்வராகவே வளர்ந்தார். எந்நேரமும் சிவசிந்தனையுடன் நன்னெறியிலே வாழத்தலைப்பட்டார். ஸ்ரீமத் வாலாம்பிகையும் தமது கடைக்கண் பார்வையை நல்கி இவரை தெய்விகக் குழந்தையாக ஆக்கிவிட்டார்.

பெற்றோர் இவரைக் கண்டிப்பாக வளர்த்தனர். எவ்வளவு தூரம் இவரை அடக்கி ஒடுக்கி வளர்க்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் அடக்கி வளர்த்தனர். மிகவும் கண்டிப்பு.

ஐயரும் தமது பெற்றோருக்கு அடங்கிய அழகுப் பிள்ளையாக மிகவும் அடக்க ஒடுக்கத்துடன் பெற்றோருக்குக் கட்டுப்பட்டு வளர்ந்து வரலாயினர். அனுமதியின்றி எங்கும் போகமுடியாது. அடுத்த வீட்டுக்குக் கூடப் போக விடமாட்டார்கள். நல்ல மிக இறுக்கமான கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வளர்ந்தவர் சிவசுப்பிரமணிய ஐயர். உரிய பருவத்தில் ஏடுதுவக்கி வித்தியாரம்பம் செய்வித்து பாலர் பாடசாலையில் கல்வி பயின்று நல்ல பிள்ளையாகக் காணப்பட்டார். பள்ளிக் கூடத்தில் பாடங்களை ஆர்வமுடன் பயின்றார். கூடப்படிக்கும் பிள்ளைகளுடன் அன்பாகப் பழகினார்.

கல்விச் சிறப்பு

தனக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியரைக் குருவாக மதித்தார். அவருடைய சொற்கேட்டு பாடங்களைக் கவனமாகப் படித்தார். நேரத்துடன் பாடசாலைக்குப் போய்விடுவார். அமைதியாக ஓரிடத்தில் இருந்து புத்தகங்களைப் படிப்பார். சதா கல்வியிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து கல்வியிற் சிறந்து விளங்கினார். பள்ளிக்கூடத்திலே எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் இவரைப் பிடித்திருந்தது. இவருக்குப் படிப்பிலிருந்த ஆர்வமும் கவனமும் எல்லோர் மனத்தையும் ஈர்த்தது.

பள்ளிக்கூடத்திலே பாடம் படித்து முடித்து விட்டு வீட்டுக்கு வந்தவுடனே

டியுசனுக்கு வாத்தியார் வந்து விடுவார். வீட்டில் இவருக்கு ஆங்கிலம் சொல்லிக்கொடுக்க ஓர் ஆசிரியர் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தார்.

இவர் பாடசாலையால் வர அவரும் வந்து விடுவார். என்றாலும் சலிப்பின்றிப் படித்து வந்தார்.

தினமும் காலை 6.00 மணிக்கு சமஸ்கிருத வகுப்புக்கு ஓர் ஆசிரியரிடம் போக வேண்டும். எல்லாப் பாடங்களையும் மிகவும் கவனமாகப் படித்து வந்தார். இந்த மாதிரியான வாழ்க்கை தொடர்ந்தது. தந்தையார் இவர்மீது மிகவும் பாசத்துடனும் நேசத்துடனும் பழகி உயிரையே வைத்திருந்தார்.

மிகவும் நல்ல முறையில் படித்து வந்த இவருக்குக் கணித பாடம் மட்டும் பிடிக்கவில்லை. கணிதம் கசந்தது.

இவர் வாழ்ந்த வீட்டுக் கிணற்றுத் தண்ணீர் உப்புத் தன்மையுடையது. அதனால் இவர் தினமும் கோயிலுக்குச் சென்று நல்ல தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டிய கடமைக்குள்ளானார். இவருக்கு பாலாம்பிகை அம்மாள், பாலசுப்பிரமணிய ஐயர், தையல்நாயகி என்போர் உடன்பிறப்புக்களாவர்.

ஆலய தரிசனம்

காலையும் மாலையும் ஆலய தரிசனம் தவறாமட்டார். தினமும் கோயிலுக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்தே வீடு திரும்புவார். “தந்தை எவ்வழி மைந்தன் அவ்வழி” என்பதற்கிணங்க தந்தையார் ஒவ்வொரு நாளும் கோயிலுக்குப் போய் வழிபாடு செய்து வருவது போல சுப்பிரமணிய ஐயரும் ஆலய தரிசனத்தை நியமத் தவறாமல் ஆற்றி வந்தார்.

இவர் இளமைப் பராயத்திலே கடவுள் நம்பிக்கை கொஞ்சம் குறைந்தவராகக் காணப்பட்டார். நாங்கள் எப்படித்தான் கோயிலுக்குப் போய்க்

கும்பிட்டாலும் நடப்பதுதான் நடக்கும் என்ற கொள்கை அவரது மனதில் ஆழப்பதிந்திருந்தது. என்றாலும் தந்தையின் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் பூசையில் பங்குபற்றி வந்தார்.

இவர் சிறுபிள்ளையாய் இருக்கும் போதே சங்கீத ஞானம் உடையவராகக் காணப்பட்டார். இவரது தந்தை “நன்றாகப் பாடுகிறாயே” என்று கூறு மளவுக்கு இனிய குரலில் அருமையாகப் பாடுந்திறன் அப்போதே ஆரம்பித்து விட்டது. அதற்கும் ஒரு முக்கிய காரணம் உண்டு.

சங்கீதத்தில் நாட்டம்

இவருடைய வீட்டுக்கு அடுத்த வீட்டில் இரண்டு பெண் பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு சங்கீத ஆசிரியர் வீட்டுக்கு வந்து சங்கீதம் கற்பித்துக் கொடுத்தார். அவர் அவ்வாறு வீட்டில் சங்கீத வகுப்பு நடத்துகின்ற வேளையில் இவரும் அதைக் கவனித்துக் கேட்டுக்கொள்வார். வீட்டில் இருந்தபடியே அடுத்த வீட்டுச் சங்கீத வகுப்பை ரசித்துக் கேட்டு அனுபவித்துக் கொள்வார். அவர்கள் பாடும் போது தானும் மெதுவாகப் பாடிக் கொள்வார்.

சுப்பிரமணிய ஐயர் அடுத்த வீட்டுச் சங்கீதத்தை ரசித்துக் கேட்டு வாயில் முணுமுணுப்பது தந்தையாருக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆகவே இவர்கண்டும் கேட்டும் காணாததுபோல் ஒரு வாறு காலங்கழித்தார். என்றாலும் சங்கீதப் பயிற்சியை அடுத்த வீட்டில் சங்கீத வகுப்பு நடைபெறும்போது உன்னிப்பாகக் கவனித்து விடயங்களைக் கிரகித்துத் தவறாமல் செய்து வந்தார்.

ஆனால், தந்தையார் பள்ளிக் கூடப்பாடங்களில் கவனஞ் செலுத்து மாறு அடிக்கடி கட்டளையிடுவார். அதனால் புத்தகத்தில் ஒரு கண்ணும் சங்கீதத்தில் மறு கண்ணுமாகக் காலங் கழிந்தது.

இவர் பிரம்மஞ் கணேசையர், காசிவாசி செந்திநாத ஐயர் பேரனாக வழிவந்தவராதலால் கலைகள் பலவும் தானாகவே வந்து சேர்ந்தது. இசையறிவு கூடவே பிறந்திருந்தது. உவமையிலாக் கலை ஞானமும் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானமும் இறையருளாலேயே கிட்டியது.

கதாப்பிரசங்கம் கேட்கும் ஆவல்

இவர் வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்று வந்தார். படிக்கும் காலத்திலேயே பாட்டுக்களிலும் கதாப்பிரசங்கத்திலும் நாட்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது. எங்காவது கதாப்பிரசங்கம் நடக்கிறது என்றால் விடமாட்டார். எப்படியாவது அதைக் கேட்டுவிட வேண்டும் என்று துடிப்பார்.

தனது நண்பர்களுடன் சேர்ந்து அங்கு போய் விடுவார். அதைக்கேட்டு ரசிக்கும் போதெல்லாம் அவருடைய உள் மனதிலே தானும் இப்படி ஒரு கதாப்பிரசங்கியாக வரவேண்டும் என்ற ஆவல் துளிர்விடலாயிற்று. கேள்வி ஞானத்தால் இவர் தனது ஆற்றலை நன்கு விருத்திசெய்து கொண்டார். எந்த நேரமும் ஏதாவது வாயில் முனு முனுத்துக்கொண்டிருப்பார்.

வித்துவான் கணேசையர் கதாப்பிரசங்கம் நிகழ்த்துபவர். அவர் கதை சொல்லப் போகுமிடங்களுக்கு சிவ சுப்பிரமணியரையும் சுருதிப்பெட்டி போடவேன்று அழைத்தச் செல்வது வழமை.

இவர் நாளும் பொழுதும் தான் ஒரு கதாப்பிரசங்கியாக வரவேண்டும் என்ற ஆசையை தன்னுள்ளே வளர்த்து வந்தார். “அடிக்கு மேல் அடி வைத்தால் அம்மியும் நகரும்” என்பார்கள்.

அதன் வண்ணம் இவரது விருப்பமும் அரங்கேறும் காலமும் கிட்டி வந்தது. இவர் சுவாமி விபுலா னந்தா, சுவாமி அவினாசானந்தா, சுவாமி சர்வானந்தா, சுவாமி நிஷ்சேஷ வரானந்தா ஆகியோரை உபாத்தியா

யர்களாக அடையப்பெறும் வாய்ப்பும், அதன் காரணமாக நல்லதொரு சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து இவரது அறிவாற்றல் விருத்திக்கு தூண்டுகோலும் கிடைத்தது.

விருப்பமான பணி

ஒவ்வொரு நாளும் பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கும் போதும் முடப்படும் போதும் பூசை செய்து தேவாரம் பாடுவது இவரது பொறுப்பாக வந்து விட்டது. நல்ல விருப்பத்தோடு அவர் இதைச் செய்து வந்தார். தேவாரத்தை உயிராக நேசித்தார். பண்ணோடு பாடுவார். இது அவரது திறமை.

நாளடைவில் இவரது நேர்மையும் ஒழுக்க சீலமும் எல்லோரையும் கவர்ந்தது. பாடசாலைத் திறப்பையே இவரிடம் கொடுக்குமளவுக்கு செல்வாக்கு வளர்ந்தது. பாடசாலை அதிபர் இவரிடம் அதிக நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். இப்படியிருக்கும் நாளில் இவர் நன்கு படித்துக் கல்வியில் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டார். பின்பு J.S.L. பரீட்சைக்குத் தோற்றி அதில் சித்தியும் அடைந்தார்.

தந்தையின் ஆசை

இவரது திறமையைக் கண்ட தந்தையார் இவரை யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் சேர்த்தார். சுப்பிரமணிய ஐயரும் நல்ல ஆர்வத்துடன் கல்வி பயின்றார். வயது ஏறஏற இவரது தந்தையார் கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுக்கத் துவங்கினார். கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தினார். சித்திரம் தீட்டுவதிலும் பாட்டுப்பாடுவதிலும் காலத்தைக் கழிக்க வேண்டாமென்று அடிக்கடி உறுத்துவார். இவர் நன்றாக ஓவியம் வரைவார். நேரங் கிடைக்கும் போதெல்லாம் படங்கள் கீழுவார். அவரது கைவண்ணம் மிகவும் சிறந்த ஒரு படைப்பாக மிளிரும்.

“நான் சித்திரம் தீட்டினாலும் பாட்டுப்பாடினாலும் படிக்கிறேன் தானே” என்று தந்தையாரிடம் மறுத்துப் பேசுமளவுக்கு அவர் வளர்ந்துவிட்டார்.

எவ்வளவுதான் கூறினாலும் இவரது தந்தையார் இவர் நன்கு படித்துப் பட்டம் பெற்று அரசு உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டும் என்றே விரும்பினார். இவர் படங்கள் வரைவதோ பாட்டுக்கள் பாடுவதோ சங்கீதத்தில் ஈடுபடுவதோ அறவே பிடிக்கவில்லை. அவர் என்ன விரும்பியும் அவரது எண்ணம் ஈடேறவில்லை. தந்தையின் ஆசை நிராசையாயிற்று.

சுப்பிரமணிய ஐயருக்குப் பதினெட்டு வயதாயிற்று. அந்த வயது மிகவும் கட்டுப்பாடாக இருக்க வேண்டிய காலம். ஆனால் இவர் சங்கீதம் கற்பதில் முழுமையாக ஈடுபட்டார். அவருடைய உள்ளத்தில் அடித்தளத்தில் புதைந்து கிடந்த அபிலாசைகள் தலைதூக்கத் தொடங்கின.

கதாப்பிரசங்கியாக வரும் ஆசை

கதாப்பிரசங்கங்கள் நடக்கும் இடங்களிலெல்லாம் இவரைக் காணலாம். இவர் சிறுவராக இருந்த காலத்தில் கதை செய்தவர்களுள் சங்கர சுப்பையர் சுவாமிகள், சங்கானைச் சுவாமிகள் என்பவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இந்த இருவரும் கதாப்பிரசங்கம் செய்யும் போது சுப்பிரமணிய ஐயர் தானும் முன்னே போயிருந்து கவனமாகச் செவி மடுப்பார். அப்போது அவர் மனதிலே ஒரு கரு உருவாயிற்று. அதாவது என்ன கஷ்டப்படும் தானும் ஒரு கதாப்பிரசங்கியாக வர வேண்டும் என்பதே.

இப்படியிருக்கும் காலத்தில் சுப்பிரமணிய ஐயர் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருக்கும் போதே குட்டிக் கதாப்பிரசங்கம் நண்பர்களுக்குச் செய்து காட்டுவார். இவரது திறமையைக் கண்ணுற்ற நண்பர்களும் அவரை “சபாஷ் நன்றாகச் செய்கிறாயே.” என்று மனமார ஊக்குவித்தனர். அதனால் மனம் உற்சாகமடைந்த ஐயர் தனது மனதிலே தானும் கதாப்பிர

சங்கியாக வரவேண்டும் என்ற ஆசையை வளர்த்து வந்தார்.

ஓர் எண்ணம் ஈடேற வேண்டுமானால் அல்லது கிட்டவேண்டுமானால் சதா அதைப்பற்றியே எப்போதும் சிந்தித்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அந்த எண்ணமானது எண்ணம் போல் ஈடேறும். அதைச் சரிவரப் புரிந்து கொண்ட ஐயர் அவர்கள் தினமும் போகும் போதும் வரும்போதும் அதைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டே வாழ்ந்து வரலாயினார்.

இவரது எண்ணத்துக்கு ஒத்திசைவாக அவரது காலத்தில் ஆலயங்களில் தேவாரம் இசைக்கின்ற ஒதுவார் ஒருவர் இவருக்குப் பழக்கமாகினார். அவரது பெயர் இராசப்பிள்ளை. அந்த இராசப்பிள்ளை ஒதுவார் தேவாரம் பாடுகின்ற பண்களை இவருக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

இவரும் ஆர்வத்துடன் தேவாரம் ஒதுவதைக் கற்றுக் கொண்டார்.

நடிப்பும் வந்தது

இவர் கல்வி கற்கும் காலத்தில் பள்ளிக்கூடத்தில் நாடகங்களில் நடிக்க ஆரம்பித்தார். பக்த நந்தனார், சத்தியவான் சாவித்திரி, பிரகலாதன் முதலிய நாடகங்களில் முக்கிய கதாபாத்திரங்களில் நடித்தார். நடித்ததோடு மட்டும் நின்று விடவில்லை. மற்றவர்களுக்கு நடிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கும் அண்ணாவியாராகவும் வந்து விட்டார். இது இவரது வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது.

சங்கீதத்திலும் நடிப்பிலும் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு கலைஞனாக இவர் வளர ஆரம்பித்தார். இவர் இவ்வாறு ஆற்றல்மிக்கவராக வந்ததைக் கண்ட பலரும் இவரை இத்துறையிலேயே ஈடுபடும்படி வற்புறுத்தி ஊக்கமும் கொடுத்தனர்.

சில இளைஞர்களைச் சேர்த்து பாரிஜாத புஷ்பகரணம், கிருஷ்ணார்

ஜுனா, அல்லி அர்ஜுனா, சகுந்தலை முதலாய நாடகங்களைப் பயிற்றிவித்து மேடையும் ஏற்றிவிட்டார். என்னே இவரது ஆர்வம்!

குருவின் ஆசி

பள்ளி மாணாக் கர்களைக் கொண்டு பயிற்சியளித்து மேடையேற்றிய நாடகங்கள் நல்ல வரவேற்பாயிருந்தன. சுப்பிரமணிய ஐயர் இளமையிலேயே முத்தமிழிலும் வல்ல வராகத் திகழ்ந்தார். இவரது திறமையைக்கண்டு அனைவரும் வியந்தனர்.

சகலவிதமான நல்லாற்றலும் கொண்டு விளங்கிய இவருக்கு சங்கர சுப்பையர் சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதம் கிடைத்தது. இவரது கதாப்பிரசங்கம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் ஆவலும் சங்கர சுப்பையரைக் கவர்ந்தது. இந்தக் கலைக்குப் பொருத்தமான ஓர் ஆள் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட சங்கரசுப்பையர் இவருக்குத் தனது சுருதி வாத்தியத்தை வழங்கி ஆசீர்வதித்தார்.

முதற் பிரசங்கம்

தமது பதினெட்டாவது வயதிலே யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை ஸ்ரீமத் வாலாம்பிகா சமேத ஸ்ரீ வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில் ஆலய அறங்காவலர் செட்டியாரின் தலைமையில் தமிழின் மேன்மை சிறப்புறவும் சைவம் தழைத்து இனிதோங்கவும் முதலாவது சங்கீத கதாப்பிரசங்கத்தை ஆவணி மூல நன்னாளில் துவங்கினார். எல்லோரும் ஆர்வத்துடன் கேட்டனர். அனைவரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டுகள் தெரிவித்து,

“தம்பி! நீ நன்றாகப் பாடுகின்றாய், கதையும் நல்லவிதமாகச் சொல்லத் தொடங்கிவிட்டாய். எனவே நீ இந்தத் துறையில் முன்னுக்குவர இடமுண்டு, எல்லாம்வல்ல ஸ்ரீ வைத்தீஸ்வர சுவாமி சகல நலன்களும் அருளுவான்”

என்று கூறிப் பெரியோர்கள் பலர் ஆசி வழங்கினர்.

இது அவருடைய உள்ளத்தில் எல்லையில்லாத இன்பத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் அளித்தது. பலரது ஊக்குவிப்புக்களாலும், தூண்டுதலினாலும் சிவசுப்பிரமணிய ஐயர் கதாப்பிரசங்கம் செய்வதற்கு முன்வந்தார். அன்றுமுதல் தொடர்ந்து எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று கதை செய்யத் தொடங்கிவிட்டார்.

எங்கும் இவரது கதைக்கு நல்ல வரவேற்பிருந்தது. எல்லோரும் இவரின் கதாப்பிரசங்கத்தை விரும்பிக் கேட்டனர். கேட்பவர்களின் உற்சாகத்தைக் கண்ட ஐயருக்கு ஆனந்தமாயிருந்தது. அதன் காரணமாகத் தானும் நல்ல நிலைக்கு வரவேண்டும் என்ற ஓர் உந்துதலினால் தன்னை நன்றாகத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டார்.

யாழ். இந்துக் கல்லூரிக்கு கொடிக்கவி இயற்றிக் கொடுத்து உதவி, கல்லூரி மைதானம் வாங்குவதற்கும் உதவிய இவரது பெருமை சொல்லி முடியாததன்றோ!

அத்துடன் யாழ். இந்துக் கல்லூரியிலும் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் ஆசிரியராக இருந்து இயல், இசை, நாடகம், நடனம் என்பவற்றை வளர்த்ததும் இவரது அரும் பணியே.

ஆவல் வளர்ந்தது

ஒரு விடயத்தை அல்லது விருப்பத்தை சதா எந்த நேரமும் சிந்தித்துக்கொண்டேயிருந்தால் அது நிச்சயமாகக் கைசுடும் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இதன் தாற்பரியத்தைப் புரிந்துகொண்ட ஐயரவர்கள் தான் ஒரு சிறந்த கதாப்பிரசங்கியாக வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மனதிலே பெரு விருட்சமாக வளர்த்துக் கொண்டார். அந்த மரம் நன்கு வேருன்றி கிளைபரப்பி வளர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது.

சிவசுப்பிரமணிய ஐயருடைய கதாப்பிரசங்கம் என்றால் ஜனக்கூட்டம் நிரம்பி வழியத் தொடங்கிற்று. எல்லோரும் முக்கில் விரலை வைத்து “அட! இவ்வளவு நன்னா செய்யுறாரே” என்று வியக்கலாயினர்.

மணிபாகவதர் ஆனார்

இவ்வாறு அவரது ஆசை துளிர் விட்டு வளர்ந்து நன்கு வேரோடி எங்கும் நிழல் பரப்பி புகழும் தேடித் தந்தது. சிறந்த முறையில் கதாப்பிரசங்கம் செய்வதைக் கண்ணுற்ற பெரியவர்கள் இவரை “மணிபாகவதர்” என்றே செல்லமாக அழைக்கலாயினர்.

மணிபாகவதர் என்று சொன்னால் போதும் அங்கே நிறையப்பேர் சேர்ந்து விடுவார்கள். அவ்வளவு தூரம் அவரது கதாப்பிரசங்கம் கேட்கும் ஆவல் மக்களிடையே பரவியிருந்தது. கணீரென்ற குரல் வளம் படைத்த மணிபாகவதர் தமது குரலினிமையினாலேயே கூட்டத்தை ஈர்த்தழைத்தார்.

ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் எங்கெல்லாம் திருவிழா, மஹோற்சவம் நடைபெறுகின்றதோ அங்கெல்லாம் மணிபாகவதரின் பிரசங்கம் இருக்கும். சிறந்த பக்கவாத்திய சகிதம் நடைபெறும் கதாப்பிரசங்கம் ஐயரஞ்சகமாக இருக்கும். தொடர்ந்து கதாப்பிரசங்கம் செய்வதையே தமது தொழிலாகக் கொண்ட ஐயரவர்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் கண்டார். நாளைடவில் இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று கதை செய்ய ஆரம்பித்தார்.

பரிசு பெற்றார்

ஈழநாட்டின் தலைநகரமாகிய கொழும்பு மாநகரிலே தட்டாதெரு சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோயிலில் இவரது கதாப்பிரசங்கம் நடைபெற்றது. அப்போது இவருக்கு கதர் சால்வை பரிசாக அளிக்கப்பட்டது.

இவரது கதாப்பிரசங்கத்துக்குப் பக்கவாத்தியமாக வயலின் வாசித்துச் சிறப்பித்தவர் வயலின் வித்வான் காமாட்சி சுந்தரம் அவர்களே. அவர்தான் இவரை இன்னும் ஊக்குவித்துப் புகழ் தேடிக்கொடுத்தார் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. எங்கு கதை நடந்தாலும் தொடர்ந்து சென்று தாமே பக்கவாத்தியம் வாசித்துச் சிறப்பித்து வந்தார்.

முதன்முதலாக வானொலியில் கதாப்பிரசங்கம் செய்து தமிழ் வளர்த்த பெருமையும் இவரையே சாரும்.

திருமணம்

இவ் வாறிருக்கும் நாளில் இவருக்குத் திருமணம் செய்து பார்க்க ஆசைப்பட்டனர் இவரது பெற்றோர்கள் அதன் காரணமாகப் பெண் தேடும் படலம் ஆரம்பமாயிற்று. சுப்பிரமணிய ஐயரின் அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் தகுந்த பெண்ணாக ஒருத்தி கிடைத்து விட்டாள். அவரது முறைப் பெண்ணான யோகம்மாள் தோந்தெடுக்கப் பட்டார். 1940இல் இறைவன் திருவருளால் வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் பொன்னம்மா தம்பதிகளின் ஏகபுத்திரியான தாய்மாமன் மகள் இவருக்கு வாழ்க்கைத் துணையாக அமைந்தார்.

கணவர் மனம் நோகாமல் கண்ணியமாக வாழ்க்கை நடத்தினார் யோகம்மாள். பெயருக்கேற்ப அவர் யோகமுடையவர் தான். ஏனெனில் சிவ சுப்பிரமணிய ஐயருக்கு வாழ்க்கைத் துணையாக வர பூர்வஜென்ம புண்ணியஞ் செய்திருக்க வேண்டும். அதனால் தான் இவருக்கு மனைவியாக வந்து உயிர்த் துணைவியாக ஆனார்.

திருமணம் என்பது சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. “அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது” என்ற தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் வாக்குக்கேற்ப இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்தி

வந்தார். யோகம்மாளும் கணவர் மனம் கோணாமல் பவ்யமாக நடந்து கொண்டார்.

இல்லற வாழ்வு

இல்லறம் என்ற வண்டி வாழ்க்கைப்பாதையில் போகும் போது கணவன், மனைவி என்ற இரண்டு மாடுகள் பூட்டப்பட்டிருக்கும். இரண்டு பேரும் ஒத்திழுத்தால் தான் வாழ்க்கை வண்டி ஓடும், இல்லையேல் முடியாது.

இங்கே சிவசுப்பிரமணிய ஐயரும் யோகம்மாளும் பூவும் மணமும் போல வீணையும் நாதமும் போல, மணியும் ஓசையும் போல ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரியாமல் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து வந்தனர்.

கருத் தொருமித்து ஒருவர் மனதை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு புரிந்துணர்வோடு சந்தோசமாக வாழ்க்கைப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தனர். இல்லறம் என்பது நல்லறமாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, சிவசுப்பிரமணிய ஐயரும் யோகம்மாளும் வந்தாரை வரவேற்று உபசரித்து விருந்தோம்பல் பண்பு குன்றாமல் இல்லறத்தைச் சிறப்பாக நடத்தினர்.

இல்லற வாழ்வு மிகவும் இனிமையாக இருந்தது. சுப்பிரமணிய ஐயர் மிகவும் சந்தோஷமாகவும் மகிழ்ச்சி யோடும் வாழ்ந்து வந்தார். கதாப்பிரசங்கம் செய்வதில் மிகுந்த அக்கறையுடன் செயற்பட்ட இவருக்கு வாழ்க்கைத் துணையாக வந்த மனையாளும் உதவியாக இருந்தார்.

எவ்வளவு தூரம் கணவருக்கு உதவ முடியுமோ அவ்வளவுக்குத் தன்னாலான மட்டும் உதவிகள் புரிந்து “கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்” என்று நல்ல பதிவிரதையாக வாழ்ந்து வந்தாள் யோகம்மாள். இவருக்கும் தமது மனைவியை நன்கு பிடித்து விட்டது. திருவள்ளுவரும் வாசகியும் எப்படி வாழ்ந்தார்களோ அப்படி வாழ்ந்தார்கள். ஐயருக்கு அடிசிற்கினி

யாளாகவும், அன்புடைய மாதாகவும், படிசொற் தவறாத பாவையாகவும் திகழ்ந்தார்.

மழலையும் கிடைத்தது

இல்லறத்துக்குச் சிறப்பு நன்மக்கட்பேறு என்று சொல்வார்கள். இருவரும் அதற்கிணங்க மழலைச் செல்வம் ஒன்றைப் பெற்றெடுத்தனர்.

1958ஆம் ஆண்டு சுப்பிரமணிய ஐயருக்கும் யோகம்மாளுக்கும் எம் பெருமானின் திருவருளால் ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. “சாண் பிள்ளையானாலும் ஆண்பிள்ளை” என்பார்கள். இவரும் தமக்கு இறைவன் முதன்முதலாக ஓர் ஆண் மகவைத் தந்தானே என்ற திருப்தியுடன் முருகன் அருளால் பிறந்த குழந்தை என்ற எண்ணத்தில் “முருகானந்த சர்மா” என்று அவருக்கு நாமகரணஞ் சூட்டி மிகவும் பக்குவமாக வளர்த்து வரலாயினர்.

“விளையும் பயிரை முளையில் தெரியும்” என்பார்கள். இவருக்குப் பிறந்த குழந்தையும் நல்ல அறிவுள்ள பிள்ளையாகவே இருந்தது. நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து நற்பண்பு மிக்க குழந்தையாக மிளிர்ந்தார்.

“தந்தை சொல் மிக்க மந்திர மில்லை” என்றபடி இவர் தந்தையின் சொற்கேட்டு மிகவும் நல்ல பிள்ளையாக வளர்ந்து வரலாயினார்.

கல்விச் செல்வம்

இவ்வுலக வாழ்வில் கல்விச் செல்வம் மிகவும் இன்றியமையாதது. இந்தக் கல்விச் செல்வத்தை அடைய வேண்டும் என்று விரும்பிய முருகானந்த சர்மா பள்ளியில் சேர்ந்து படிக்க ஆரம்பித்தார்.

“தந்தை எவ்வழி - மைந்தன் அவ்வழி” என்பது முதுமொழி. “புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகுமா” என்றபடி இவரும் தந்தைக்கேற்ற தனயனாக கல்வியிற் சிறந்து விளங்கினார்.

“கற்க கசடற்கு கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.”

என்ற வான்புகழ் வள்ளுவரது தேவவாக்குக்கிணங்க நல்ல நெறியிலே சென்று நன்கு படித்து நல்ல பிள்ளையாக வளர்ந்து வரலாயினார் முருகானந்த சர்மா. தந்தையும் இவரை நல்ல முறையிலே நாடுபோற்றும் ஒரு வராகத் திகழ வேண்டும் என்ற நோக்கில் நற்பண்புகளுடன் வளர்த்து வந்தார். தந்தைக்கேற்ற தனயனாகச் சிறப்புடன் திகழ்ந்தார்.

அப்போது சி.எஸ்.எஸ் மணி பாகவதர் என்றால் அறியாதார் இருக்க முடியாது. எங்காவது ஆலயங்களில் திருவிழா நடைபெறுகிறது என்றும் அங்கே கதாப்பிரசங்கம் என்றும் கேள்விப்பட்டால் உடனே “திருவிழாவில் கதாப்பிரசங்கமா? யாரு... எங்கடை மணிஐயர் தானே” என்று கேட்குமளவுக்கு தனியான ஒரு புகழ் பெற்றுத் திகழ்ந்தவர் இந்த மணிபாகவதர் என்று கூறினால் மிகையாகாது.

முத்தமிழ்மணி

இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழிலும் இவர் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். இவ்வாறு முத்தமிழிலும் சிறந்து விளங்கிய காரணத்தால் இவருக்கு “முத்தமிழ்மணி” என்ற பட்டமும் கிடைத்தது. இவருடைய கதாப்பிரசங்கம் கேட்கக்கேட்க ஆனந்தமாயிருக்கும் சீக்கிரம் முடிந்து விடக் கூடாது: இன்னும் அதிக நேரம் சொல்ல வேண்டும் என்ற ஆவல் எல்லோர் மனதிலும் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு நல்ல முறையிலே கதாப்பிரசங்கம் செய்யத் தொடங்கி விட்டார்.

இவர் கதை சொல்கின்ற போது எமது மனக்கண்ணிலே அவர் கூறுகின்ற கதையின் பாத்திரங்கள் ஒளி வீசியபடி தெரியும். ஒவ்வொரு சொல்லும் காதுகளில் விழும் போது கருத்தோடுதான் விழும். கதையில் வரும் கதாபாத்திரங்களின் குணாம்சங்

களை அப்படியே தெட்டத்தெளிவாக எமது கண்களின் முன்னே வந்து தோன்றச் செய்து விடுவதில் இவருக்கு நிகர் இவரே.

பிரசங்கச் சிறப்பு

உதாரணமாக மகாபாரதக் கதை சொல்லும் போது ஈற்றில் யுத்தம் பற்றி விளக்கும் வேளையில் பீமனும் துரியோதனனும் சண்டையிட்ட காட்சியை மனத்திரையிலே விழச் செய்து விடுவார்.

இருவரும் கட்டிப் புரண்டு அடிபட்டுக் கொண்டதை தமது வாக்கு சாதூரியத்தால் மிக அழகாகக் கூறி விடுவார். கேட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஆடாமல் அசையாமல் அவரது முகத்தையே பார்த்த வண்ணம் இருப்பார்கள். தங்களையறியாமல் அவர் கூறும் கதாபாத்திரங்களுடன் ஒன்றி விடுவார்கள்.

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் திருவிழாவின் போது முன்னால் உள்ள தண்ணீர்ப்பந்தலில் இருபத்தைந்து நாள்களும் மகாபாரதம் அல்லது கம்பராமாயணம் விரிவுரை நடைபெறும். அந்தவேளை இரவு 10.30 மணி வரையும் இருந்து பிரசங்கம் கேட்டுத் தான் அடியார்கள் வீடு செல்வார்கள் என்றால் அவரது பிரசங்கத்தின் தன்மைபற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை.

ஒவ்வொரு நாளும் கதை சொல்லிக்கொண்டு போய் பொறுத்த கட்டத்தில் நிறுத்திவிட்டு, அதற்கு அப்புறம் என்ன நடந்தது என்பதை நாளை வந்து கேளுங்கள் என்று சொல்லி மங்களம் பாடுவார். இப்பொழுது நினைத்தாலும் எமது உள்ளம் குதூகலம் அடைகிறது. மயிர்க்கூசு செறிக்கிறது.

அதுமட்டுமன்றி சிறந்த பக்கவாத்திய சகிதம் நடைபெறுகின்ற சங்கீத கதாப்பிரசங்கம் அடியார்களுக்கு

மிருந்த நாட்டத்தை ஏற்படுத்தியது. முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டியது இவரது சாரீரமே. நல்ல இனிமையான குரல்வளம் படைத்த இவர் சங்கீதத்திலும் திறமை மிகுந்தவராகக் காணப்பட்ட தன்மையினால் மக்கள் மனதில் நீங்காத இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார். சங்கீதப் பாடகர்கள் அதாவது சங்கீத வித்வான்கள் எந்தளவுக்கு மக்களைக் கவரும் வகையில் ஜனரஞ்சகமாகக் கச்சேரி செய்கின்றார்கள் அது மாதிரி இவரும் தனது குரல் வளத்தைச் சாதகமாக வைத்துக் கொண்டு ராக ஆலாபனைகளையும் இசை நுணுக்கங்களையும் தமது கதாப்பிரசங்கத்திலே இடையிடையே புகுத்தி அனைவரையும் வியப்பிலாழ்த்தி விடுவார்.

உதாரணமாக...

சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து பாடுவதாக வரும் கட்டத்தில், சத்திரனே, சதாசிவனே, சாம்பசிவனே என்பதைப் பலவித கோணங்களில் விரிவுபடுத்தி சங்கதிகளைப் புகுத்தி சங்கீதக் கச்சேரி ஒன்றே செய்து விடுவார். அவருக்கு வயலின் வாசிப்பவர் கொஞ்சங் கூடச் சளைக்காமல் நல்ல விதமாக அவரோடு ஒன்றித்து இசைந்து விடுவார். மிகமிக நன்றாக வாசித்தால் “சபாஷ்” என்று கூறி அவருக்கு ஊக்கமளிப்பார்.

பக்கவாத்தியம் வாசிப்பவர்களும் இவரது கதையென்றால் விரும்பி வருவார்கள். ஏனெனில் எந்த விதமான பிசிறும் இல்லாமல் சங்கீத இசையோடு பிரசங்கம் செய்வதில் இவர் சமர்த்தராகக் காணப்பட்ட படியால்...

“பகவதலகுணவரதனே! பிரணவ நாத தனுமயதுரிதனே!” என்ற வரிகளை மிகவும் லாவகமாகப் பல்வேறு விதமாக அக்குவேறு ஆணி வேறாகப் பிரித்து என்பது போல பல்வேறு இசை வடிவத்தில் உருவமைத்து இனிமையாகப் பாடி எல்லோரையும் தம்பக்கம்

சுர்த்து விடுவார். முருகம்மையார், சிவலிங்க சாட்சி, காரைக்காலம்மையார், திருநீலகண்டர், தெய்வ நீதி, பட்டினத்தார், மார்க்கண்டேயர் முதலாய தலைப்புகளில் எவ்விதமான குறிப்புகளும் பார்க்காமலே கதாப்பிரசங்கம் செய்யும் இவரது அருமையும் பெருமையும் சொல்லில் அடங்காது.

இவருக்கு நிகர் இவரே

சுருக்கமாகச் சொல்லப் போனால் எமது ஈழநாட்டில் இவரைப் போல இனிமையாகவும் எல்லோரும் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய வகையிலும் நல்ல முறையில் கதாப்பிரசங்கம் செய்பவர்கள் இல்லையென்றே கூறி விடலாம். அந்தளவுக்கு இவரது திறமை வளர்ந்திருக்கிறது என்று கூறின் அது முருகப் பெருமானின் திருவருட் கருணைப்பேறு என்றுதான் கொள்ள வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்திலே இவரது சங்கீத கதாப்பிரசங்கம் அதிகமாக எல்லாக் கோயில்களிலும் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

இவ்வாறு கதாப்பிரசங்கம் செய்து வரும் நாளில் மணி ஐயருக்கு வெளிநாட்டு அழைப்புகளும் வரத் தொடங்கிற்று.

இந்தியாவிலே மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலிலே இவரது சங்கீத கதாப்பிரசங்கம் வெகு விமரிசையாக இடம்பெற்றது. அதிலிருந்து அவருக்குப் புகழ் சேரத் தொடங்கியது. இந்தியாவில் வேறும் பல ஆலயங்களில் இவர் கதை செய்திருக்கின்றார். பின்னர் சிங்கப்பூர், மலேசியா என்று புறப்பட்டு நல்ல புகழ்நீட்டினார்.

கம்பராமாயணம் சொல்லும் போது “கம்பன் அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார். நீங்களும் பாருங்கள்” என்று கூறி துதையில் வரும் சம்பவத்தை அப்படியே நேரில் பார்ப்பது போலவே கூறுவார். இமை கொட்டாமல் எல்லோரும் கதையைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்.

தொண்டையினாலே தொண்டு செய்தவர்

இவ்வளவு சிறப்புக்களும் அவருக்கு வந்தது எதனால்? கதாப்பிரசங்கத்தினால்...

1936முதல் 1981 வரை எண்ணிலடங்காத கதாப்பிரசங்கம் செய்துள்ளார் என்று கூறும்போது மெய்சிலிர்க்கிறது. இது ஓர் உலக சாதனையே! 45 வருடங்களாக 50 ஆயிரம் பிரசங்கம் செய்த பெருமை இவருக்குண்டு.

தம்முடைய தொண்டையினாலேயே தொண்டு செய்து தமிழ் வளர்த்த ஒரே ஒரு பெரியார் இவர் என்று கூறின் சாலப் பொருந்தும். தொண்டு செய்த மகான் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

இப்படியிருக்கையில்...

இந்தியாவிலே மதுரையிலே யிருக்கின்ற ஆதீனத்துக்குச் சென்ற வேளை-

நமது ஈழநாடு செய்த தவப்பயனும் தமிழ் மக்கள் செய்த புண்ணியமும் நல்லூர் வாழ் மக்கள் நல் மனமும் சேர்ந்து மணி ஐயரின் மனதிலே ஓர் எண்ணத்தை உருவாக்கியது.

அதாவது

உலகில் எதுவுமே நிலையில்லை: நீர்க்குமிழிக்கு நிகரானது யாக்கை. எனவே இந்த மனிதப் பிறவி ஒரு புனிதப் பிறவி. இது எமக்குக் கிடைத்தது நாம் செய்த புண்ணியப் பலன்.

“அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது”

என்றார் ஔவையார். இந்த மானிடப் பிறவியை எடுத்த நாங்கள் உலகில் நல்லவற்றைச் செய்ய வேண்டும். உலகம் போற்றும் உத்தமனாக வாழ வேண்டும். இந்த மனித உடம்பு இருக்கும்போதே இறைதொண்டாற்றி எமது ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கான வழி வகைகளைத் தேடிக்கொள்ள வேண்

டும். இந்த மானிட சரீரம் நிலையில்லாதது. சரிக்கப்படுவது சரீரம். எமது தேகம் வெந்தேகம். நாளைக் கிருப்பது சந்தேகம். இந்த உடம்பை இறைவன் தந்தது தம்மை வணங்கி நல்ல பேற்றை அடையும் பொருட்டே யாம். ஆகவே மனிதனாய்ப் பிறந்த நாம் முதலில் மனிதனாக வாழப் பழக வேண்டும்.

நிலையற்ற வாழ்க்கை

அழியும் இந்தத் தேகத்தை நிலையென்று நம்பி நடக்கின்ற மாந்தரை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும், நன்னெறிப்படுத்த வேண்டும்.

அவர்களுக்குச் சன்மார்க்கத்தைப் போதிக்கவேண்டும், மக்களாகப் பிறந்த நாம் மாக்களாக வாழக் கூடாது, உண்மைச் சைவனாக வாழ்தல் வேண்டும்.

சைவம் சைவம் என்று சொல்லிக் கொண்டு தம்மையும் ஏமாற்றிப் பிறரையும் ஏமாற்றி வாழும் நிலையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

உலகில் நிலையான இன்பத்தைப் பெறும் வழி இதுதான் என்று மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும்.

இந்தப் பரந்த நிலவுலகின் கண்ணே செய்யத்தக்கது எது? செய்யத் தகாதது எது? என்பதை நமது சைவமக்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மனிதனுக்கு மாத்திரமே ஆறாம் அறிவாகிய பகுத்தறிவு உண்டு. மனித உருவில் இருந்து கொண்டு மிருகமாக வாழக்கூடாது. மனித வாழ்வில் மனிதப் பண்பு மிகவும் அவசியம்.

“ஆசையறாய் பாசம் விடாய்
ஆன சிவபூசை பண்ணாய்
நேசமுடன் ஐந்தெழுத்தை
- நீ நினையாய்?”

என்றபடி உலகில் பாசமும் நேசமும் தான் பெரிதென்று எண்ணக்கூடாது. உயிரானது உடம்பை விட்டுப் பிரிந்து

விட்டால் போதும் எல்லாம் அடங்கி
ஒடுங்கிவிடும்.

இதனை எமது மக்கள் உணர
வேண்டும். உணராதவர்களுக்கு
உணர்த்த வேண்டும்.

நல்லதோர் எண்ணம் வந்தது

இப்பரந்த நோக்கம் நிறைந்த
எண்ணம் மணி ஐயரின் அடி மனதிலே
உருவானது.

சைவமக்கள் சைவத்தின் மேன்
மையை உணர வேண்டும். உண்மை
யான சைவர்களாக வாழ வேண்டும்
என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு-

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே,
இன்னல்களையும், இடுக்கங்களையும்
தொல்லைகளையும், துன்பங்களையும்
போக்கும் கந்தப் பெருமான் உறை
கின்ற திருத்தலத்துக்குச் சமீபமாக ஓர்
ஆதீனத்தை நிறுவ வேண்டும் என்று
மனதிலே திடங்கொண்டார்.

தனது எண்ணத்தை முருகப்
பெருமானிடம் கூறி விடைகேட்டபோது
அதுவும் அவருக்குச் சாதகமாகவே
அமைந்தது. நல்லைக் கந்தன்
அவருக்குக் கனாவிலே தோன்றி-

“நம் பக்தனே! நல்லையிலே
தொல்லை நீங்க ஆதீனம் ஒன்று
அமைக்குக.”

என்று அன்புக் கட்டளையிட்டார்.
அதன் நிமித்தமாக மணிஐயர்
இறைவன் விருப்பத்தைச் சிரமேற்
கொண்டு-

மதுரை ஆதீனகர்த்தர் குருமஹா
சநிதானம் திருவருள் தவயோக
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த
பரமசார்ய சுவாமிகள் அவர்களிடம்
சென்று தன்னை உலகியலினின்றும்
நீக்கி இல்லறத்தினின்றும் மாற்றி
துறவற வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும்
வகையில் சீடனாக ஏற்றுக்கொள்ளு
மாறு தன் உள்ளக்கிடக்கையை வெளி
யிட்டார்.

துறவியானார்

அதுகேட்ட மதுரை ஆதீன
முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ திருவருள் தவயோக
சோமசுந்தர ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த பரமா
சார்ய சுவாமிகள் இவரது எண்ணம்
நல்ல எண்ணமாக இருப்பதைக் கண்டு,
அவரது பக்குவ நிலையையும்
உணர்ந்து,

1966ஆம் ஆண்டு ஆடிக் கார்த்
திகை நாளில் துறவறம் மேற்கொள்ளச்
செய்து மணிபாகவதர் அவர்களை
உலகம் உய்யும் பொருட்டுத் தமது
சீடனாக ஏற்று காசுடாயம் கொடுத்து
இல்லற வாழ்விலின்றும் விலகி துற
வறத்தை மேற்கொண்டு காவி உடை
தரித்து, உருத்திராட்சம் அணிந்து
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சுவாமிநாத தம்பிரான்
சுவாமிகள் என்ற நாமத்தையும்
கொடுத்து துறவியாக்கிவிட்டார்.

துறவறத்தைக் கைக்கொண்டு
தம்பிரான் சுவாமியாக மாறி மந்திரோ
பதேசம் பெற்று ஆதீன குருமஹாசந்நி
தானமாக இலங்கைக்கு வந்தார் எமது
மணிஐயர்.

ஆதீனம் அமைத்தமை

இலங்கைக்கு வந்த சுவாமிகள்
நல்லூர் கோயிலுக்கு அணித்தாக
மேற்கு வீதியிலே ஓர் ஆதீனத்தை
நிறுவினார்.

முதலில் திருமதி பாக்கியம்
அவர்கள் கொடுத்த கோயில் வீதியில்
உள்ள இல்லத்தில் 1966 ஆவணி 6ஆம்
நாள் திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனம்
நிறுவப்பட்டது. இங்கே பல அறப்
பணிகள் செய்த சுவாமிகள் தொண்டுக்
காகவே தம்மை அர்ப்பணித்தார்.
பின்னர் 1972இல் புத்தூர் மழவராயர்
நம்பிக்கை நிதியத்திலிருந்து வழங்கப்
பட்ட தற்போதைய இடத்துக்கு
ஆதீனம் இடம் மாற்றஞ் செய்யப்
பட்டது.

அதுதான் நல்லை திருஞானசம் பந்தர் ஆதீனம் இதுமுதலில் கோயில் வீதியிலே நல்லாருக்குச் சம்பமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

சைவத்தின் காவலனாக விளங்கி, சைவம் வளர்த்த சிவக்குழந்தை ஞானப்பாலுண்ட ஞானக்குழந்தை மூன்று வயதிலேயே தேவாரம் பாடி இறைவனை வழிபட்ட பெருமையை யுடைய ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் பெயரிலேயே இந்த ஆதீனம் அமைக்கப்பட்டது.

சைவ சமயத்தை வளர்க்கும் ஒரே நோக்கோடு அமைக்கப்பட்ட இந்த ஆதீனம் நல்ல பணிகள் பலவற்றைச் செய்ய ஆரம்பித்தது. இளம் சிறார்கள் களுக்கு தேவாரப் பண்ணிசையைச் சொல்லிக்கொடுக்க தேவார வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. சைவ சமயத்தைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு வசதியாக சமய பாட வகுப்புகள் நடைபெற்றன. வெள்ளிக் கிழமைகளில் வீதி பஜனை ஆரம்பிக்கப்பட்டு நல்லூர் வீதியெங்கும் நாம பஜனை இடம்பெற்றது. சமய தீட்சையும் வழங்கப்பட்டது.

விசேட நாள்களில் அடியார்கள் களுக்கு அன்னதானம் வழங்கப்பட்டது. எவ்வளவு தூரம் சேவையாற்ற முடியுமோ அவ்வளவுக்கு ஆதீனம் முறையாகச் செயற்பட்டது.

மார்கழி மாதத்திலே அதிகாலையிலே திருவெம்பாவை பஜனையும் நடைபெற்றது. சின்னஞ்சிறு சிறார்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து மாணவர்களும் பெரியோர்களும் குழுவர ஸ்ரீஸ்ரீ சுவாமிகள் நடுநாயகமாக எழுந்தருளி வந்து பஜனை பாடுகின்ற காட்சி உள்ளத்தைத் தொடவல்லது.

சைவத் தோற்றம்

இவர் சிவப்பழமாகவே காட்சி யளித்தார். தலையிலே உருத்திராட்சம், கழுத்திலே உருத்திராட்சம், காதிலே குண்டலம், இடையிலே காவி

வஸ்திரம். தோளிலே காவி உத்தரியம் நெற்றியிலே திரிபுண்டரமாகத் துலங்கும் திருநீறு. உடம்பு எங்கும் விழுதிப் பூச்சு, பார்த்தவுடனேயே கையெடுத்துக் கும்பிடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத் தூண்டும் சுவாமிகளின் திருக்கோலம் சைவாசாரசீலர் என்பதைக் காட்டி நின்றது.

நல்லை ஆதீனம் ஆரம்பித்த நாள் முதலாக தமது சேவையை விஸ்தரித்துக்கொண்ட சுவாமிகள் ஆலய விழாக்களிலும் பொது வைபவங்களிலும் விசேட கொண்டாட்டங்களிலும் பங்குபற்றி கதாப்பிரசங்கத்தை மக்கள் மத்தியிலே பரப்பினார்.

தத்துவார்த்தக் கருத்துக்களைத் தத்ரூபமாக எடுத்துக் கூறி பாமர மக்களும் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் பிரசங்கம் செய்த சுவாமிகள் ஈழநாட்டில் மட்டுமன்றி வெளிநாடுகளுக்கும் செல்ல ஆரம்பித்தார்.

இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் முதலாய் இடங்களுக்கு மீண்டும் சென்று கதைகள் செய்தார். சைவத்தின் தொன்மையையும் அதன் சிறப்பம்சத்தையும் எல்லோரும் அறிந்து அதனை முறையாக அனுசரித்து நடக்க வேண்டும் என்பதே சுவாமிகளின் நோக்கம்.

அத்துடன் ஆதீனத்துக்கென்று ஒரு கலாமண்டபத்தை அமைத்து சைவ விழாக்களும், தெய்வீக திருநெறிய மாநாடுகளும், குருபூசை நிகழ்வுகளும் கலை நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டார். இக் கலாமண்டபம் இப்போது புதுப்பொலிவுடன் தோற்றமளிப்பதை நாம் கண்குளிரக் காண்கின்றோம்.

சிறந்த தொண்டு

மாமிச உணவு உட்கொண்டு சைவப்பாரம்பரியத்தை அழிக்க வேண்டாமென்று ஆணித்தரமாக எடுத்துரைத்தவர் நமது சுவாமிகளே!

“கொக்கரக்கோ” என்று முருக நாமத்தைச் சொல்லும் சேவலை வயிற்றிலே முடக்குவது தகாது என்று கூறி மக்களின் மனதிலே சைவப்பற்றை ஏற்படுத்தினார். இத்தகைய சிறந்த தொண்டு இவரது சேவையாயிற்று.

பிரசங்கம் செய்யச் செல்லுகின்ற இடங்களில் எல்லாம் மச்சமாமிசத்தின் இழிவை அழகாக எடுத்துச் சொல்லி வந்தார். சைவமக்கள் சைவராக வாழ வேண்டும். அசைவர்களாக வாழக் கூடாது என்று ஆலயங்கள் தோறும் பெரு முழக்கம் செய்தார்.

கேட்டவர்கள் “இனிமேல் இன்று தொடக்கம் மச்சம் மாமிசம் புசிப்ப தில்லை” என்று மனம் மாறி நடக்கக் கூடிய வகையில் நன்றாக எடுத்துச் சொல்லி பிரசங்கத்தின் மூலம் சைவங் காத்த பெருமை இவரையே சாரும்.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இவர் செய்த பெரிய ஒரு தொண்டு என்னவெனில் கூட்டுப் பிரார்த்தனைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததேயாகும்.

நல்லூரிலே திருவிழா நடைபெறுங்காலத்தில் முன்னால் உள்ள ஸ்ரீ முருகன் தண்ணீர்ப்பந்தலிலே ஒவ்வொரு நாளும் சங்கீத கதாப்பிரசங்கம் நடைபெறும் சம்பூர்ண கம்பராமாயணம், மகாபாரதம், திருவிளையாடற் புராணம், பெரிய புராணம் என்றெல்லாம் தொடர் பிரசங்கம் நடைபெறுவது வழமை.

அவ்வாறு அங்கே பிரசங்கம் நடைபெறும் காலத்தில் இரவு 10.30 மணிக்குப் பின்னருங்கூட, அவர் கூட்டுப்பிரார்த்தனை நடத்துவார். கதாப்பிரசங்கம் நடக்கும் போதே “மெய்யன்பர்களே! உங்களிடம் ஒரு விண்ணப்பம், அதாவது ஓர் அன்பான வேண்டுகோள், கதாப்பிரசங்கம் முடிந்ததும் ஒரு சில நிமிஷங்கள் கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்வோம். நான் சொல்லித்தர நீங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து

சொல்ல வேண்டும். இந்த முருக நாம பஜனையினால் எமது மனம் ஒன்று படும். ஆன்ம ஈடேற்றம் கிடைக்கும். சேரவாரும் செகத்தரே... என்று அழைக்கின்றேன்.

பஜனை முடிந்ததும் எழுந்து விடாதீர்கள் மங்களம் பாடும் மட்டும் எல்லோரும் அமர்ந்திருக்க வேண்டு கிறேன்.” என்று சொல்லிவிடுவார். கேட்கின்ற அடியார்களும் அவரது வேண்டு தலுக்கு இசைந்து விடுவார்கள்.

“முருகா முருகா முருகா முருகா முருகா முருகா” என்று சுவாமிகள் சொல்ல பந்தலில் கேட்டுக் கொண்டு பக்தியோடு அமர்ந்திருக்கின்ற எல்லா அடியவர்களும் சேர்ந்து பாடுவார்கள். எவ்வளவு தூரம் மக்கள் பண்பு வளர்ந் திருக்கின்றது என்பது இதிலிருந்து புலனாகின்றது.

சுவாமிகளின் சொல்லுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து அடியார் திருக் கூட்டம் அழகாக இந்தக் கூட்டுக் பிரார்த்தனை செய்யும் போது பார்க்கவும் கேட்கவும் நன்றாக இருக்கிறது அல்லவா!.

பந்தலில் இருப்பவர்கள் மாத்திர மல்ல இங்கே நல்லூர் கோயில் வாசலிலிருந்து தேரடி வரைக்கும் வெளியில் அடியார்கள் அமர்ந்திருப் பார்கள். சுவாமிகளின் பிரசங்கத்தைக் கேட்பதில் ஆர்வமும் அக்கறையும் காட்டிய அடியார்கள் இந்த பஜனை யிலும் பங்கு பற்றிப் பணிசெய்ததை எண்ணும்போது உள்ளம் இறும்பூதெய் துகிறது.

நல்லூர்கந்தன் தீர்த்தத் திருவிழா விலன்று தீர்த்தக்கேணி நிறைய அடியார்கூட்டம் திரண்டிருக்கும். நாலா பக்கமும் இருக்கின்ற தீர்த்தக்குளப் படிகளிலே முருகன் அடியார்கள் அமர்ந்திருப்பார்கள். முருகப் பெரு மான் தீர்த்தமாடுவதற்கு ஆலயத் திலிருந்து புறப்பட்டு கேணிக்கு எழுந்த

ருளும் வரை முருக நாம பஜனை நடைபெறும்.

கேணியின் மேற்குப் புறத்திலே கிழக்கை நோக்கியவாறு ஒரு மண்டபம் இருக்கிறது. அதுதான் திருப்புகழ் மண்டபம். இது சுவாமிகள் வைத்த பெயர் அந்தத் திருப்புகழ் மண்டபத்திலே ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகள் வந்து அமர்ந்து இருந்து விடுவார்.

அவருக்கு முன்னாலே ஒலி வாங்கி (மைக்) வைக்கப்பட்டிருக்கும். பக்கத்திலே வயலின், மிருதங்க வித்வான்களும் இருப்பார்கள்.

“அன்பருக்கு அன்பனே வாவா முருகா! ஆறுபடை வீடுடையாய் வாவா முருகா”

என்று அழகாகச் சொல்லிக் கொடுப்பார் சுவாமிகள். கேணிப்படிகளிலே அமர்ந்திருக்கும் அடியவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுவார்கள். இது ஓர் அருமையான திருக்காட்சி. இதனை வேறு எங்குமே காண முடியாது.

“வேல் முருகா மால்முருகா வா வா ஷண்முகா!

கால் பிடித்தேன் காத்தருள வாவா ஷண்முகா”

என்று சுவாமிகள் பாடுவது இப்போதும் என் காதுகளிலே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதை அனுபவித்தவர்களுக்குத்தான் நன்கு தெரியும்.

இவ்வாறு மக்களை ஒன்று திரட்டி அன்புக்கட்டளையிட்டு அவர்களை அதில் கட்டுப்படுத்தித் தன்பால் ஈர்த்துப் பணிய வைத்திருக்கும் திறமை சுவாமிகளுக்கே உண்டு. வேறு யாருக்கும் இந்தப் பண்பு வராது. மக்கள் கட்டுப்படவும் மாட்டார்கள்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகள் தமது இனிய குரலினாலே எல்லோரையும் மயங்கவும் கிறங்கவும் வைத்து விடுவார். இந்தத் திறமை எவருக்குமே இல்லை.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகளின் அன்புக் குரிய இளவரசாக விளங்கும் இப்போ

தைய ஆதீன முதல்வர் அருள்வடிவானவர். அவரது தோற்றம் வணங்கச் செய்து விடும். பணிவு, அடக்கம், பொறுமை ஆகியவற்றின் சின்னமாக விளங்கும் இவரது சிறந்த சேவை அளப்பரியது.

இன்றைய ஆதீனமுதல்வராக இருக்கின்ற இரண்டாவது குருமஹாசந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய சுவாமிகளும் இந்தப் பணியைத் தொடர்ந்து இன்றும் செய்து வருகின்றார்.

நல்லூர்க் கேணியிலே இருக்கின்ற திருப்புகழ் மண்டபத்திலே மாதந்தோறும் வருகின்ற ஒவ்வொரு கார்த்திகைத் திருநாளன்றும் சங்கீத கதாப்பிரசங்கம் நடைபெறுவது வழக்கம்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகள் கதாப்பிரசங்கம் செய்வார். கார்த்திகைத் திருவிழா பார்த்து விட்டு வரும் அடியார்கள் இங்கே வந்து கேணிப்படிகளிலே அமர்ந்திருந்து கதை கேட்பார்கள்.

இதுவும் ஓர் அருமையான காட்சியாகும். சுவாமிகள் தமது வாழ்க்கையிலே இதனை ஒரு தொண்டாகவே செய்து வந்தார். தான் வரமுடியாத பட்சத்திலே திரு. வீ. எஸ். கணேச சுந்தரம், திரு. பொன்னம்பலம் ஆசிரியர், சிவ. வை. நித்தியானந்த சர்மா போன்றோரில் ஒருவரை இந்தப் பணிக்கு அமர்த்திவிடுவார்.

இது அடியார்களுக்கு ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகள் செய்துவந்த அருந்தொண்டாகும்.

ஒவ்வொரு நாளும் பள்ளியறைக்கு முருகன் எழுந்தருள்வது வழமை. சில விசேட நாள்களில் சுவாமிகள் சென்று நல்லைக் கந்தனுக்கு முன்பாக அருட்பாக்களை ஓதி முருகனைப் பள்ளியறைக்குச் சென்று விடுவதும் செய்து வந்தார்.

இது ஒரு புறமிருக்க,

நல்லூரிலே ஐப்பசி மாதம் வருகின்ற வெள்ளிக்கிழமை தோறும் இவர் கதாப்பிரசங்கம் செய்வார். அடியார்கள் எல்லோரும் அமர்ந்திருந்து கதை கேட்பார்கள்.

முருகப் பெருமானுக்குரிய விரதமாகிய கந்தஷஷ்டி விரதம் நல்லூரிலே விசேஷமாக அனுட்டிக்கப்படுவதுண்டு. ஆறு நாள்களும் சுவாமிகள் பிரசங்கம் செய்வார். விரதம் பூர்த்தி செய்யும் அடியார்கள் இறுதி நாளன்று அதாவது பாறணைக்கு முதல் நாள் சூரன் போரிலன்று இரவு கண் விழித்திருந்தே விரதம் அனுட்டிப்பார்கள்.

அவர்கள் கண் விழித்து நித்திரை செய்யாமல் இருக்க ஒரு நல்ல ஏற்பாடு செய்து விடுவார் சுவாமிகள். ஒவ்வொரு ஜாமப் பூசைக்கும் நடுவே வருகின்ற அந்த இடை வெளியைப் பயன்படுத்திக் கதாப்பிரசங்கம் செய்வார். பழனி ஆண்டவர் இருக்கின்ற சந்நிதிக்குப் பக்கத்திலே ஓரிடத்தில் கதை நடக்கும்.

விரதகாரர்கள் எல்லோரும் கண் விழித்து இருந்து கதை கேட்பார்கள். ஸ்ரீலக்ஷ் சுவாமிகள் செய்த அரிய பெரிய தொண்டுகளிலே இதுவும் ஒன்றாகும்.

“வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்தது எதற்காக? தம்மை வழிபடுவதற்காக. ஆகவே அடியார்கள் எல்லோரும் இந்த உடம்பு இருக்கும்போதே நல்ல வற்றைச் செய்து விடவேண்டும்.

சரிக்கப்படுவது சரீரம் நந்தேகம் ஒரு வெந்தேகம் நாளைக்கிருப்பது சந்தேகம். ஆகவே இந்த உடம்பை அலங்கரித்து அழகு பார்ப்பதை விட்டு விட்டு உள்ளத்தை அழகுபடுத்தி ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கு வழி காணுங்கள்”

உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது.

இது சுவாமிகளுடைய ஆழ்ந்த அனுபவ வெளிப்பாடு.

முருகனே காப்பாற்றினார்

சுவாமிகளின் வாழ்க்கையில் ஒரு பிரதான நிகழ்வு. இந்தியாவிலே திரு வனந்தபுரத்திலிருந்து புறப்படுகின்ற ரயிலில் சுவாமிகளுக்கு பயண ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் கடைசி நேரத்தில் தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால் பயண ஒழுங்கில் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. சில அன்பர்கள் சுவாமிகளைக் காரிலேயே அழைத்துப் போக முன்வந்திருந்தார்கள். அதனால் ஸ்ரீலக்ஷ் சுவாமிகள் அன்று புகையிரதப் பயணத்தை ரத்துச் செய்து விட்டு காரிலேயே பயணத்தை மேற்கொண்டார்.

மறுநாள் கேள்விப்பட்டனர். திரு வனந்தபுரத்திலிருந்து புறப்பட்ட புகை வண்டி பயங்கர விபத்துக்குள்ளாயிற்று என்றும் அதில் பயணித்தோர் பலர் இறந்துவிட்டதாகவும் கேள்விப்பட்டனர். இதில் ஒரு விசேடம் என்னவெனில் சுவாமிகளுக்கெனப் பதிவு செய்யப்பட்ட பெட்டியில் பயணித்தவர்கள் எவரும் மிஞ்சவில்லை என்பதேயாகும்.

செந்தூர் வள்ளல் முருகனே தம்மைக் காரில் அழைத்துப் போய்க் காப்பாற்றியதாக சுவாமிகள் புளகாங்கிதமடைந்தார்.

பதிகத்தின் மகிமை

மதுரையில் ஒரு குடும்பம். சுவாமிகளின் பிரசங்கத்தை விரும்பிச் செவிமடுக்கும் இந்தக்குடும்பம் சுவாமியின் கதாப்பிரசங்கமென்றால் முன்னுக்கு வந்திருந்து கேட்டு மகிழும் குடும்பமாகும். ஒருநாள் அந்தக் குடும்பத் தலைவி மாற்ற முடியாத தீராத வயிற்றுவலியால் அவஸ்தைப்பட்டார். சிகிச்சையளித்த வைத்தியர்கள் முடியாதென்று கைவிட்டதை அந்த அம்மா ஸ்ரீலக்ஷ் சுவாமிகளிடம் வந்து “ஐயா” என்னைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று இரந்தாள். சுவாமிகளோ உடனே “தாயே”

எனக்கு மந்திரம் மாயம் தெரியாது. ஆனாலும் எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சிகிச்சை முறையைச் சொல்கிறேன். செய்து பாருங்கள். ஒவ்வொரு நாளும் மதுரைப் பொற்றாமரைக் குளத்தில் நீராடி மீனாட்சி அம்மன் சந்நிதிக்குச் சென்று அப்பரின் குலை நோய் நீங்கிய “கூற்றாயினவாறு” பதிகத்தைப் பாராயணஞ் செய்யுங்கள். சில நாளிலேயே நோய் பறந்தோடிவிடும்” என்று பகர்தார்.

அதுகேட்ட அந்த அம்மையாரும் முழு நம்பிக்கையோடு சுவாமிகள் கூறியவண்ணம் சிரமேற்கொண்டு தினசரி செய்து வந்தார்கள். என்னே ஆச்சரியம்!

அவ்வாறு ஸ்நானஞ் செய்து தோத்திரஞ் செய்துவர அவரது நோய் முற்றிலும் மாறிவிட்டது. அந்த அம்மையார் சுவாமிகளின் கால்களில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தார்கள்.

உடனே அம்பாளுக்கு தங்கத் தாலி (திருமாங்கல்யம்) செய்து கொடுத்தார்கள்.

“தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் தெய்வீக சக்தி வாய்ந்தவை. உண்மையான நம்பிக்கையோடு மனம் ஒன்றி வழிபட்டால் நிச்சயம் பலன் கிடைக்கும். இது சுவாமிகளின் கூற்றாகும்.

சுவாமிகளின் சீடர்

கதாப்பிரசங்க மணியாகத் திகழ்ந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகள் தமது வாழ்க்கையை சைவப்பணிக்கும் தமிழ்ப்பணிக்கும் அர்ப்பணஞ் செய்த தோடு சிறந்த முறையில் கதாப்பிரசங்கம் செய்து தமக்கே உரித்தான பாணியில் மக்களைக் கவர்ந்திழுத்துக் கொண்டார்.

கதாப்பிரசங்க திலகமாகத் திகழ்ந்த அமரர் திரு. வீ. எஸ். கணேசசுந்தரம் அவர்களும் இப்பொழுதும் கதாப்பிரசங்கம் செய்துவரும் பிரம்மஸ்ரீ சிவ. வை. நித்தியானந்த சர்மா அவர்களும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகளின் பிரதம சீடர்களாவர்.

இவர்களுள் அமரர் வீ. எஸ். கணேசசுந்தரம் அவர்கள் சுவாமிகளுடைய பாணியைப் பின்பற்றியும் தன்னுடைய விருப்புக்கேற்பவும் கதாப்பிரசங்கம் செய்து வந்தார். ஆனால் சிவ. வை. நித்தியானந்த சர்மா அவர்களோ சுவாமிகளைப் போலவே கதை செய்து வருகின்றார்.

ஈழநாட்டிலே கதாப்பிரசங்கம் செய்தவர்களில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு சுவாமிகளைத் தவிர வேறு யாருமேயில்லை எனலாம். பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் பிரசங்கம் செய்வதில் சுவாமிகள் சமர்த்தர்.

இப்படி கதாப்பிரசங்கம் மூலம் தமிழ் வளர்த்த சுவாமிகள் ஒருநாள் வண்ணை ஸ்ரீ காமாசுதி அம்பாள் ஆலயத்தில் கதை செய்து விட்டுத் திரும்பும் போது அவருக்கு உடல் நிலை சரியில்லாமல் இருந்தது. கதாப்பிரசங்கம் செய்த களைப்பு மேலீட்டினால் அவர் மிகவும் வேதனையடைந்தார்.

இந்த உலகில் செய்யவேண்டிய பணிகள் பலவும் செய்தாயிற்று. இனி மேலுலகில் பணி செய்ய வேண்டுமோ என்னவோ அவருக்கு அழைப்பு வந்து விட்டது.

சைவ உலகம் விம்மியழ், தமிழ் உலகம் அழுது அரற்ற எம்மையெல்லாம் விட்டுவிட்டு பூதவுடல் நீத்துப் புகழுடம்பைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

அது 10.04.1981 பங்குனித் திருவாதிரை நாளில் உத்தராயண புண்ணிய நாள் வெள்ளிக்கிழமை நடந்தது. கதாப்பிரசங்கம் செய்த கண்ணென்ற ஒலி ஓய்ந்து விட்டது. நாதம் குறைந்து விட்டது.

ஆசையோடும் ஆவலோடும் பிரசங்கம் கேட்ட அடியார்கள் எல்லோரும் கண்ணீர் வார அழுது நின்றனர். யாழ். நகரமே சோகத்தில் ஆழ்ந்தது. தான் தொடக்கிவைத்த ஆதினத்தையும்

அதன் உறவுகளையும் நீத்து சுவாமிகள் சமாதி நிலை எய்திவிட்டார்.

11.04.1981 இல் அவருடைய உடம்பு அஞ்சலிக்காக வைக்கப்பட்டுப் பின்னர் ஆதீனத்துக்கு அருகிலேயே ஓரிடத்தில் விபூதியிட்டுச் சமாதியிடப் பட்டது.

அந்த இடத்திலேதான் இப்போது ஆலயம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் நல்லை ஆதீன குரு மூர்த்த ஆலயம். இதிலே ஒரு சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டுள்ளது. அந்தச் சிவலிங்கம் ஒளி வீசிப் பிரகாசத்துடன் காட்சி தருகின்றது.

ஒவ்வொரு நாளும் பூசை நடைபெற்று நிவேதனம் படைக்கப்பட்டு வழிபாடுகளும் ஆராதனைகளும் நிகழ்கின்றன.

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தின் ஸ்தாபகர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமி நாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய சுவாமிகள் சமாதி அடைந்த நன்னாள் 10.04.1981.

இவ்வளவு இனிமையான சாரீரத் துடன் சங்கீத கதாப்பிரசங்கத்தை இனி எங்குமே கேட்க முடியாது என்று அடியவர்கள் அங்கலாய்த்தனர். இது ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பு என்று எல்லோரும் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கினர்.

இது நல்லை ஆதீனத்துக்கு மட்டுமல்ல ஈழ நாட்டுக்கே பேரிழப்பு. யாழ்ப்பாணத்துக்கே பெரும் இழப்பு. தமிழ் மக்களுக்கே பெரும் இழப்பு. சைவ உலகுக்கே கடும் இழப்பு.

நல்லை சுவாமிகள் மறைந்ததனால் யாழ் நகரமே சோபையிழந்து காணப்பட்டது. எல்லோர் முகத்திலும்

கவலையின் பிரதிபலிப்பு. துன்பத்தின் மேலீட்டால் துக்கமாகக் காணப்பட்டனர். கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் கண்ணீர் வார நின்றனர்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகள் எங்களைத் தவிக்க விட்டுவிட்டு இவ்வுலகை மறந்து தமது ரசிகர்களை மறந்து தமது சொந்தங்களைத் துறந்து எல்லோரையும் ஏங்கி ஏங்கி வாடிவதங்குமாறு செய்து விட்டு திடீரென்று மறைந்து விட்டார். இது தாங்கமுடியாமல் சைவ உலகம் சோகத்தில் ஆழ்ந்தது. பத்திரிகைகள் எல்லாம் முக்கிய செய்தியாக வெளியிட்டன.

இவ்வாறு சைவத்தை வளர்த்த உடல் சாய்ந்து விட்டது. பேரின்பப் பெருவாழ்வுக்கு வழி தேடிக்கொண்டது நாம் கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான்.

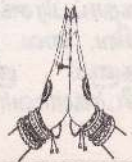
அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் நாமும் வாழ்ந்தோம் என்ற ஒரு திருப்தி மட்டும் நமக்கு உண்டு.

அவர் விட்டுச் சென்ற மீதிப் பணியை இப்போது இருக்கின்ற இரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம் தொடர்கின்றார். அவரது ஆன்மீகப் பணிகள் தோய்ந்து விடாமல் இருக்க இரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம் அவர்கள் தம்மாலான மட்டும் தொண்டு செய்து வருகின்றார்.

நல்லூரிலே ஓர் ஆதீனத்தை அமைத்து அளப்பரிய சேவை செய்த ஒரே ஒரு சுவாமிகள் நல்லை சுவாமிகளே! அவருக்கு நிகர் அவரே.

அவருடைய திருப்பாதங்களைப் பணிந்து வணங்கி அவரது தொடர் பணியை நாமும் சேர்ந்து ஆற்றுவதே நாம் அவருக்குச் செய்யும் கைமாறாகும்.

‘சைவப்பணி செய்த சுவாமிகள் திருவழிகள் வாழ்க’
“மேன்மைகொள் சைவநீதி வீளங்குக உலகமெல்லாம்”

எளிமையும் சீலமும் தவமும் நிறைந்தவர்!

(தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்)

நாடு, பலரைக் காண்கின்றது. ஆனால் மிகச் சிலரே நாட்டைக் காண்கின்றனர். மனித குலத்தின் வரலாறு இடையீடின்றித் தொடர்ந்து எழுதப் பெற்று வருவது முன்னர்க் கூறிய பலரால் அல்ல. பின்னர் எடுத்துக் கூறிய சிலராலேயாம்.

பலர், ஆர்ப்பரிப்பர். மனத்தது மாசாக மாண்டார் நீராடி மறைந்தொழு குவர். அவர்களுடல் தவத்தின் கோலம் கொண்டிருந்தாலும் அவர்கள் வெளிப் படுத்தும் ஒலி, தவத்தினைச் சார்ந்ததாக இருந்தாலும் அத்தனையும் காகிதம், பயனற்றவை. அவர்களின் நெஞ்சங்கள் அன்புத் தவத்தில் ஈடுபடுவதில்லை. தவநெறியில் நிற்பதில்லை. ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டுக்கும் அவர்களுக்கும் நெடுந்தொலைவு. ஆயினும் “இம்” என்றால் நூறு தடவை உலகம் பற்றிப் பேசுவர். எல்லாம் சிறு பிள்ளை விளையாட்டு! விளையாட்டு ஆதலால் ரசிப்பவர்கள் பலர் கூடுகின்றனர்.

இந்தத் திசையிலிருந்து நாட்டை உள்ளவாறு கண்டு உணர்ந்து நன்னெறிக் கண் உய்த்துச் செல்வோரே உயர்ந்தோர். இத்தகு சான்றோர் வரிசையில் இந்தத் தலைமுறையில் ஈழத்தில் ஒருவரை நாடு கண்டது. இல்லை, நாடு தந்தது! அவர்கள் கண்டனர் நாட்டை.

ஏழாம் நூற்றாண்டில் “வேத நெறி தழைத்தோங்க” திருஞானசம்பந்தர் தோன்றினார். திருஞானசம்பந்தரின் தோற்றத்தால் வேத நெறியிலும் விழுமிய பயன்பெற்றது மிகுசைவத் துறையே. திருஞானசம்பந்தர் தன்னைத்

“தமிழ் ஞானசம்பந்தன்” என்று சொல்லிச் சொல்லிப் பெருமைப் படுகிறார். நற்றமிழ் ஆருரர், திருஞானசம்பந்தர் செய்த தொண்டினைப் பாராட்டி அவரைத் தமிழ்த் தொண்டர் என்று கூறுகிறார்.

“நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தன்” என்பது சுந்தரர் திருவாக்கு.

பழங் காலத் தில் தமிழ், மொழியின் அளவாக மட்டுமல்லாமல் அதுவே நெறியாகவும் முறையாகவும் விளங்கியது. அதனாலன்றோ, “செழுந் தமிழ் வழக்கே அயல் வழக்கின் துறை வெல்ல” என்று சேக்கிழார் அருளிச் செய்துள்ளார்.

இன்று திருஞானசம்பந்தர் திருப் பெயரில், திருஞானசம்பந்தரின் திருவருள் நோக்குப் பதிந்த ஈழத்தில், நல்லூரில் நன்றுடையான் புகழ்பாடும் நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆத்மனத்தை தமிழுலகம் பெற்றிருக்கிறது.

நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆத்மனத்தில் அருளாட்சி செய்யும் திருவருள் தவத்திரு சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் திருஞான சம்பந்தர் நெறியிலேயே நாளும் இன்னிசையால் சந்தமுத்தமிழ் பாடிச் சராசரங்களெல்லாம் சிவம் பெருக்கும் இனிய பணியைச் செய்து வருகிறார்கள்.

எளிமையும், சீலமும், தவமும் நிறைந்த சுவாமிகளின் திருத்தொண்டு காலத்தைக் கடந்தும், காலத்தை வென்றும் விளங்கவும் திருவருளைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகின்றோம்.

சமயநெறி தழைத்தோங்க சாதனைகள் செய்தவர்

நல்லை ஆதீன “முத்தமிழ் விரகர்”
மமரர் செ. தனபாலசீங்கன்,
பி.ஏ. (லண்டன்)

நால்வருக்கு நன்னெறி உணர்த்திய இறைவனுக்கு இடம்தந்து கல்லாலமரம். அதுபோலவே பல்லோர்க்குப் பக்தியை வித்தி விளையச் செய்கிறது யாழ்ப்பாணம்.

நல்லூர் திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம். அங்கே வருவோர் பலர்; மிகப் பலர். அவர்களுள் சிலர் அரசியல் தலைவர்கள்; சிலர் பன்மொழிப் புலவர்கள், சிலர் சமயக் கணக்கர், சிலர் சமூகச் சீர்திருத்தக் காரர், சிலர் முதலாளிகள், சிலர் தொழிலாளிகள், சிலர் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் வாடியவர், சிலர் காதல் உலகில் கலங்கியவர், முதியவர் சிலர், இளைஞர் சிலர், இத்தனைக்கும் இடம் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கின்றது நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம். மேதைகள், மகான்கள், புலவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் இடம் தந்து வாழ வழி காட்டும் இந்த ஆதீனம் குன்றில் இட்ட விளக்காக விளங்குவதற்கு ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும்தானே!

ஈவாயிகளின் தனிப் பண்புகள்

உடம்பைப் பார்த்தால் கரிய திருவுருவம். ஆனால் வாயைத் திறந்தால் என்றும் அடைய முடியாத வியப்பு எழும். அந்தப் பெரியவரின் திருவுள்ளக் கோயிலில் சேர்தி மணி விளக்கு எரிந்துகொண்டு இருப்பது தெரியும். நான் மட்டுமா அந்த உண்மையைக் கண்டேன். உண்மையைக் கண்டவர்கள் ஆயிரம், ஆயிரம் பல்லாயிரம்! தமிழ் நாட்டில் உள்ள பல செல்வர்கள், அறிவாளிகள், கவிஞர்கள், பஜனை செய்யும் பக்தர்கள் அவரைக் கண்டு வியந்து இருக்கிறார்கள்.

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்வாமிநாததேசிக ஞானசம்பந்த பரமசார்ய சுவாமிகளைப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன். அவர் குழந்தையைப் போல எளிய இயல்புடையவர்; அந்தணர் குலத்தில் தோன்றினாலும் காவி உண்டு. இவர் வாய்விட்டுப் பாடத்தொடங்கினால் கேட்பவர் மனம் உருகிப் போவார்கள். அவரின் குரல் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. வண்டுகளின் ரீங்காரத்தை ஒத்து இனிமை மிக்க உச்ச ஸ்தாயியில் நெடுந்தூரம் தெளிவாகக் கேட்கக்கூடியது. அவரின் சொல்லாற்றலோ மிகவும் சிறந்தது. பல பொருள்களைப் பற்றி புலமை வாய்ந்த சொற்பொழிவுகளை எப்படி நிகழ்த்த வேண்டும் என்பதற்கு அவர் உதாரண புருஷர். அவரைப் பார்த்தால் “இது என்ன பழைய காலம் திரும்பி வருகிறது போல் இருக்கிறதே! அப்பர், சுந்தரர், ஆளுடைப் பிள்ளையார், அருண் மணிவாசகர், சேக்கிழார், பட்டினத்தார் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் போல் இருக்கிறார்” என்று எண்ணி வியந்து மூக்கின்மேல் விரல் வைக்காமல் இருக்க முடியாது. இருக்கவே முடியாது.

வெளுப்பு

நம்முடைய நாட்டில் பொதுவாக மடாலயங்களையும், மடாதிபதிகளையும் பற்றி அவ்வளவு நல்ல உணர்ச்சி பரவி இருக்கவில்லை. சிலர் மடங்களையும் மடாதிபதிகளையும் பற்றிப் பேச்சு எடுத்தால் அது நீண்டு கொண்டே போகும். பேச்சு மேடைகளில், நாடக அரங்குகளில், சினிமா

திரைகளில் சிலர் சாமியார்களை வெளுத்துக் கட்டி வருகிறார்கள். எல்லோரும் வெளுக்கிற வெளுப்பில் சாமியார்களின் காவியவஸ்திரமே வெள்ளையாகிவிட்டிருக்கும்! இந்த நாடு கெட்டுப் போனதென்றால் இந்தச் சாமியார்களினால் தான் என்று முடிவான அபிப்பிராயமும் சொல்லி யிருப்பார்கள்.

இப்படி யாரும் சுவாமி அவர்களைப் பற்றியும், திருஞானசம்பந்தர் ஆதினத்தைப் பற்றியும் சொல்லப் புகுந்தால், “முட்டாள்களை நான் சந்திப்பது இது முதல் தடவை அல்ல” (This is not the first time that I meet fools) என்ற சுவாமி வீவேகானந்தரின் விடையை நாமும் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

திருவருட் குறிப்பு

அருளறம் பூண வேண்டாம் என்று புத்தர் பெருமானைத் தடுத்தவர் யாரும் இல்லை. ஓயாது எண்ண வேண்டாம் என்று ஆக்கிமிடசைத் தடுத்தவர் யாரும் இல்லை. வரையாது மாரிபோல் வழங்கவேண்டாம் என்று பாரியைத் தடுத்தவர் யாரும் இல்லை. கற்றாவின் மனம் போலக் கசிந்துருக வேண்டாம் என்று மாணிக்கவாசகரைத் தடுத்தவர் யாரும் இல்லை. இயற்கையோடு இயைந்து இறைவனைப் பாட வேண்டாம் என்று சம்பந்தக் குழந்தையைத் தடுத்தார் யாரும் இல்லை. “நாமார்க்கும் குடியல்லோம்” என்று பாடிய அப்பரைத் தடுத்தவர் யாரும் இல்லை. பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லோர்க்கும் அடியேன், பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்று பாடிய சுந்தரரை யாரும் தடுக்க முடியுமா? அதுபோலவே சுவாமி அவர்களின் சிவநெறி பரப்பும் பண்பு திருவருட் குறிப்பு என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சுவாமி அவர்களுக்குச் சொற் பொழிவு ஒரு கைவந்த கலை. தொல்

காப்பியத்திலிருந்து பாரதிவரை அவருக்குத் தலைகீழ்ப் பாடம், சங்க நூல்கள், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், பெரிய புராணம், கம்ப ராமாயணம், பாரதம், தேவார திருவாசகம், திவ்விய பிரபந்தங்கள், திருப்புகழ் எல்லாம் அவர் பேச்சிலே துள்ளி விளையாடும். கற்றார்க்கும் கல்லார்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பாக அவை அமைகின்றன. பதினாயிரம் பேரை மூன்று மணித்தி யாலத்துக்கு மேல் மெய்மறந்து கேட்கச் செய்யும் பேராற்றல் அவர்களிடம் உண்டு, அவர் பேச்சிலே இனப்பகை இல்லை, சாதித்துவேஷம் இல்லை, மொழிப் பூசல் இல்லை. சமய தத்துவங்கள் இருக்கும். இறைவன் திருவருள் இருக்கும். புராண இதிகாசங்களின் கருவூலம் இருக்கும். கதா காலட்சேபம் செய்பவர்கள் ஓரிடத்தில் சொல்லியது போலவே இன்னோர் இடத்திலும் சொல்லிக்கொண்டு போவார்கள். ஆனால் சுவாமிகளிடம் அந்தக் “கலை” இல்லை.

வாழ்க சிவநெறி

செந்தமிழுக்கும் சிவநெறிக்கும்- தமிழுக்கும் தமிழர் பண்பாட்டிற்கும்- நமது பழம்பெரும் சமயநெறி தழைத் தோங்குவதற்கும் சுவாமி அவர்கள் செய்யும் தொண்டு சொல்ல முடியுமா? சொல்லில் அடங்குமா?

ஈழமணித் திருநாட்டிலே முதன் முதல் ஆதீனம் நிறுவிய பெருமை சுவாமி அவர்களையே சாரும். அவர் போதனை சாதனையாகும். வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத்துறை விளங்க பூத பரம்பரை பொலிய அவரின் புனிதவாய் மலர்கிறது. நெஞ்சை அள்ளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் சுவாமி அவர்களின் குரல் - வடவேங்கடம் தென்குமரியா யிடைத் தமிழ் கூறு நல் உலகத்தின் எல்லையைக் கடந்து இன்று கேட்கிறது. “உரை அவிழ உணர்வு அவிழ உடல் அவிழ உயிர் அவிழ உள

படியை உணரும் அவர் அநுபூதியா
னதுவும்” என்ற நிலையிலே அடியார்
கள் நின்று கொண்டு இருக்கிறார்கள்.
அவர் அருள்நிதியாய்ப் பாமழையாய்ச்
சிவஞானப் பெருங்களிராய் அணைந்த
செம்மல், முத்தமிழ் நன்கு இனிது
வளர்ந்திடச் செய்யும் பேராளன்,
முருகன் பாதம் வைத்த திருவுள்ளந்
தான் இசையினிலே திறமை பெற்றான்,
விரிவுரைகள் இனிதாற்றும் ஏற்றம்
கொண்டான்.

இலவச வகுப்புகள்!

சுவாமிகள் சிவபூஜாதூரந்தரர்,
அதிகாணலையில் சுவாமிகள் செய்யும்
ஞானப்பால் பூசையில் சிவஞானப்பால்
எல்லோர்க்கும் கிடைக்கிறது. வீதியில்
செய்யும் பஜனையில் சோதி தெரி
கிறது. ஆதீனத்தில் நடக்கும் யோகா
சனப் பயற்சியில் உடல் வளர்கிறது,
உள்ளம் வளர்கிறது, உயிர் வளர்கிறது.
அங்கே நடந்துவரும் மாதேசுவர
பூசைகளினால், உண்டி கொடுத்தோர்
உயிர் கொடுத்தோர் என்று தத்துவம்
களிதடம் புரிகின்றது.

கம்பராமாயணக் கதையை
ஐம்பது தடவை சொல்லி முடித்து
பெரிய பாராட்டுப்பெற்ற சுவாமி அவர்
களைப் பார்த்து சுத்த வைஷ்ணவர்
களே மூக்கிலே விரல் வைக்கிறார்கள்.
இப்படியான ஒரு சுவாமி அவர்களை
இன்று காண்பது அரிது என்று சொல்
வதைவிட வேறொன்றும் சொல்லத்
தோன்றவில்லை. இலவசமாக திரு
முறை வகுப்புகள், பாலர் இசை
வகுப்புகள் நடத்தி நல்ல பயிரை
வளர்க்கும் சுவாமிகளுக்கு பொருள்
சேர் புகழ் உண்டு. சுருக்கமாகச்
சொன்னால், “தொண்டனேன் விளம்
புமா விளம்பே, பணியுமா பணியே,
கருதுமா கருதே, உரைக்குமாறு
உரையே, நணுகுமா நணுகே, இசையு
மாறு இசையே, நுகருமா நுகரே,
புணருமா புணரே, தொடருமா
தொடரே, விரும்புமா விரும்பே,
நினைவுமா நினைவே” என்ற நிலையில்
சுவாமி அவர்களின் வாழ்வு வளம்
பெறுகின்றது. நாமும் வளர்கிறோம்.
நாடும் வளர்கிறது. வளர்க அவர்
தொண்டு.

வேண்டத் தகாத கேளிக் கைகள் ஆலயங்களுக்கு உகந்தவையல்ல...

(எஸ். ஆர். திருஞானசம்பந்தன்)

சைவ ஆலயங்கள் மிகப் புனிதம் வாய்ந்தவை. “கோ” எமது தலைவராகிய இறைவன். “இல்” எழுந்தருளியிருக்கும் இடம். சாதாரணமான மனிதன், நீதிபதியாக வந்து வீற்றிருக்கும் நீதித்தலத்தில் எவ்வளவு கட்டுப்பாடு. நீதிபதி என்ற அந்தப் பதவியில் இருக்கும் வரை, எவ்வளவு மதிப்புக் கொடுக்கின்றோம். இதை நம் சைவப் பெருமக்கள், சிந்தையிலிருத்தி நன்கு சிந்தித்துத் தெளிதல் வேண்டும். உலகனைத்தையும் தன்னருட்கத்தியால் ஆட்சிபுரியும் இறைவனின் திருக்கோயிலில் எவ்வளவு புனிதத் தன்மையை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். மற்றைய மதத்தினர்கள் தங்களது வழிபாட்டிடங்களையும், ஆலயங்களையும் கட்டுப்பாட்டுடனும், புனிதத் தன்மையுடனும் பாதுகாத்து வைத்திருப்பதைப் போன்று, நமது ஆலயங்களை ஏன் நாம் புனிதம் மிளரும், அமைதி குழும், ஆன்மாலயமாகும் இடமாகத் திகழப் பாதுகாக்கக் கூடாது?

ஈழத்தின் சைவப் பெருமக்களுக்கு நல்லை ஞானசம்பந்தராதீன குருமகா சந்நிதானம், ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்வாமி நாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாராய சுவாமிகள், தினகரன் வாயிலாக அளித்துள்ள பேட்டியில் மேற்கண்டவாறு அருளுரை வழங்கியுள்ளார்.

ஆலய விழாக்கள்

நித்திய பூசைக்கே தட்டுப் பாடுள்ள எத்தனையோ பல ஆலயங்களில், விழாக் காலங்களில் செலவிடப் படுகின்ற பணம் கணக்கிலடங்கா சிகரம், மின் அலங்காரம், வாண

வேடிக்கை, மெல்லிசை, பொப்பிசை, ஆகியனவற்றிற்குப் பல்லாயிரக் கணக்கில் செலவு செய்யும் அதே நேரத்தில், ஆலய பூஜைகள் கவனிப்பாரற்றுக் கிடப்பது மிகவும் மனம் வருந்தத்தக்க விடயமாகும். ஆலயத்தினுள் இருக்கும் மூர்த்திக்கு ஒரு விளக்கு மின்னிக் கொண்டு இருக்கும். ஆனால் வெளியில் ஆயிரக்கணக்கான மின்சார விளக்குகள் ஒளிவீசும்.

“புறஞ்சுவர் கோலஞ் செய்யும்” வழக்கத்தைப் போன்றது இது. தர்ம கர்த்தாக்களே! தர்ம வழியில் அன்றி, அதர்ம வழியில் ஆலய பரிபாலனங்களை நடத்துதல் கூடாது.

ஆலய அர்ச்சகர்களுக்கு ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகள் கூறுகின்றார்...

இறைவனுக்கு அபிஷேகம், அலங்காரம், ஆராதனை செய்யும் பூர்வ புண்ணியப் பயன் பெற்றவர்கள், அகமும் புறமும் தூய்மையாக ஒழுக்க வேண்டியவர்கள். ஆலயத்தில் கடமையாற்றச் செல்லும்போது, தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரமே தரிக்க வேண்டும். வஸ்திரத்தை மடிப்புக் குலையாது, அங்கவஸ்திரமாக, யோக வேட்டியாக போடுகின்ற நாகரிகம், இன்று சிவாச்சாரியப் பெருமக்களிடையே சிறிது பரவி வருவது... வருந்தத்தக்கது. இறைவனுடைய திருமேனியில் அழுக்கு வஸ்திரம், நமது திருமேனியில் வெளுத்த வஸ்திரம் எமக்கு “இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும் ஏத்தலாம் இடர்கெடலுமாம்” என்ற சுந்தரர் தேவாரம் சிந்திக்க வேண்டிய தாகும். நாம் குளித்த பின்னர் பழைய, தோய்த்துலராத வஸ்திரங்களைத் தரிப்

போமா! இல்லை. ஆனதன்மையால் இறைவனது திருமேனியிலும் தினம் தினம் தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரம் சாத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உருத்திராக்கம்

உருத்திராக்கத்துக்குப் பதிலாகப் போலி மணிமாலைகள் தரிக்கக் கூடாது...

“சிவாச்சாரியார்களில் ஒரு சிலர் உருத்திராக்கம் தரிக்க வேண்டிய இடங்களில் வேறு ஏதோ போலி மணிகளைத் தரிக்கிறார்கள். சினிமா நடிகர்களைப் போலத் தம்மை அலங்கரித்தல் கூடாது. புறத்தோற்றம் கவர்ச்சிக்காக உரிய தல்ல, அதுவும் பக்திக்காக உரியது. கன்னம், உரம், கரம், சிரம், தோள், கண்டிகை பூண்டு” என்கிறது திரு விளையாடல் புராணம்.

உடையலங்காரம்

கவர்ச்சி நடிகைகளைப் போன்று உடையலங்காரம் செய்து கொள்வது, ஒரு போதும் பக்தியை வளர்க்காது, பண்பையும் வளர்க்காது, சிவாச்சாரியார்கள் மக்களுக்குச் சமயக் கிரியைகளின் தத்துவங்களை நன்கு எடுத்து விளக்குதல் வேண்டும். தவறான தர்ம கர்த்தாக்களின் கீழ் சேவை செய்வதை விட அவர்களைத் தம் அறிவுத் திறனால் திருத்த வேண்டும்.

சுவாமிக்குப் பொய்க் கைகால் சாத்துவது, கடதாசித் துணிகளாலான மாலைகளைச் சாத்துவது, திருமேனியை மண், செங்கல் தூசு முதலியவற்றால் புளிக்காப்புச் செய்வது, சுவாமியின் திருமேனியில் மின்விளக்குகளை மாட்டி அலங்காரம் செய்வது, இவை யாவும் தவிர்க்கப் பட வேண்டியவை. இதற்குச் சிவாச்சாரியார்கள் முன்னின்று உழைத்தல் வேண்டும்.

விழாக்கால நிகழ்ச்சிகள்

விழாக்காலங்களையும், அப்போது இடம்பெற வேண்டிய நிகழ்ச்சிகளையும் எடுத்து விளக்குகின்றார்கள்வாமிகள்...

விழாக் காலங்களில் சமய விரிவுரைகள், பண்ணிசை, நாதசுர இசை என்பன தவிர்க்கீழ்த்தரமான பொப்பிசையான தப்பிசைகள் தவிர்க்கப்படுதல் வேண்டும். ஆலயத்தின் தரத்தைக் குறைத்தல் ஆகாது. கீழ்த்தரமான சினிமா இசையை இசைத்தட்டிலும், வானொலியிலும், சினிமாவிலும் கேட்கலாம். விபூதி இல்லாத நெற்றியும், நாகரிகமென்ற எண்ணத்தில் நாகரிகமற்ற தோற்றமும் மேலங்கியும் அணிந்து கொண்டு ஆலய முன்பாக அமைகின்ற அலங்கார மேடையில் கதிரைகள் போட்டு அமர்ந்து கொண்டு, ஆடிப்பாடி நெளிந்து வளைந்து பாடும் பொப்பிசையா சமயத்தை வளர்க்கும்? இது சமயத்துக்குச் சாபக் கேடான காரியமாகும். புனிதமான கர்நாடக இசையிலும் இது புகுந்து. பாலில் விஷம் கலந்தது போன்று கலந்து விட்டது மிகவும் வருந்தத் தக்கதொரு விடயமாகும்.

தெய்வீகக் கலையான, மங்கல கலையான நாதசுரத்தில் கைவந்த கலைஞர்கள் ஆலய விழாக்களில் ஒருமித்து ஒரே முகமாகக் கைக் கொண்டு, பொப்பிசை, மெல்லிசை ஆகியவற்றைத் தவிர்க்க முன்வருதல் வேண்டும். உபயகாரர் கொடுக்கின்ற பணத்துக்கு, கலைஞனோ அல்லது கலையோ அடிமையாகிவிடக் கூடாது. திருப்புகழ் இருக்கத் தெருப்புகழ், மெல்லிசைகள் ஏன்? நல்லிசை போற்றி வளர்க்கும், நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் இசைக்கு வசையாகும் மெல்லிசை, பொப்பிசைகளை ஆலயத்தில் தவிர்க்க வேண்டும்.

திருவிழா... காலம் தவறி நடத்துதல் தகாது. காலைத் திருவிழா 10

மணிக்குள்ளும், மாலைத் திருவிழா இரவு 10 மணிக்குள்ளும் முடிய வேண்டும். வேத பாராயணம், திருமுறை ஓதல், சமயச் சொற்பணி, மங்கள் இசை என்பன முக்கிய இடம் பெறுகின்ற விழாக்கள் தான் சிறப்பான விழாக்களாக அமையும்.

வருகின்ற பக்தர்கள்...

ஆலய விழாக்களுக்கு வருகின்ற ஆண்களும், பெண்களும் சைவ

சமய முறையில் ஆலயங்களை நோக்கி வருதல் வேண்டும். பெண்கள் “மினிஸ்கேட்” அணிந்து ஆலயத்துக்கு வருதல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். பக்தி, பண்பு, இசை, ஒழுக்கம் என்பன இணைந்து மிளிர்ந்தால் தான் சைவ சமயம் தழைத்தினிதோங்கும். இதற்குச் சைவ உலகம் செவிசாய்க்குமா?

நன்றி:
தனகரன்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகளை தமிழக ஆளுநர், மாண்புமிகு ஷா அவர்கள் சந்தித்து ஆசி பெற்ற காட்சி.

நல்லைப் பெரியாரின் 60 ஆவது ஜனன தினம்

நல்லை நகர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாவலர் பெருமானார் கண்ட கனவை நனவாக்கி, நல் லையம் பதியின் கண்ணே, நாளும் இன்னிசையாற் தமிழ் பரப்பிய ஞானசம்பந்தப் பெருமானார் து நாமத்துடன் சைவ ஆத்னம் அமைத்து, ஈழத்திருநாட்டிலே ஆத்னம் இல்லாத பெருங்குறையை நிவர்த்தி செய்த, பெருமைக்குரிய குருமகா சந்நி தானம், ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்வாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள், தமது அறுபதாவது ஜனனதினத்தை, 1977ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 8ஆம் திகதி நல்லை நகரில் கொண்டாடவுள்ளார்கள்.

சைவமும், தமிழும், தம்மிரு கண் களென எண்ணி, தேனென்ற தமிழி னிலே தித்திக்கும் இசைகலந்து, எமக்கு அரிய பல தெய்வக் கதைகளையெல் லாம் செவிக்கும், சிந்தைக்கும் நல் விருந்தாக்கிவருகின்ற, ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்வாமி கள் ஈழத்தில் மாத்திரமன்று, தமிழகம், சிங்கப்பூர், மலேஷியா ஆதியாம் நாடு களில் எல்லாம், அரிய சைவத் தமிழ் இசைப் பணிகள் ஆற்றிவருவது யாவரும் நன்கு அறிந்ததாகும்.

தமது பால்யகாலத்தில் இருந்தே, சைவத்தையும், தமிழையும், இசையை யும், வளர்ப்பதில் பெரும் ஆர்வம் கொண்டு, ஆழ்ந்து, அகன்று, ஓங்கிய நுண்அறிவுச் செறிவு பெற்றுப் பல வகையில் அளப்பரிய தொண்டுகள் புரிந்தமையைப் பாராட்டாத உள்ளங் கள் இல்லை.

இயல், இசை, நாடகம், ஆதியாம் முத்தமிழ்களிலும் பெருஞ் சிறப்புக்கள் கொண்ட தன்மையால் முன்னாளில் “முத்தமிழ்மணி” என்றும் பாராட்டிப் போற்றிவந்துள்ளார்கள்.

சைவமும், தமிழும் வளர்த்த சான்றோராகிய, வித்துவ சிரோன்மணி, பிரம்மஸ்ரீ கணேசையா, ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்வாமி களுடைய பூர்வாச்சரம தாத்தா என்பதை எல்லோரும் நன்கறிவர்.

அவர் வழிவந்து, ஈழத்திரு நாட்டின் சைவத் தமிழ்ச் சோலையில் மலர்ந்து கமழும் தெய்வீக மணம் பரப்பி, அருளுரைகளால் யாபேரது இதயங்களையும் ஆட்கொண்டு, இறைவன்பால் சிந்தை செய்ய வைக்கும் பான்மையுடன் திகழ்பவர்கள் அறுபதாண்டு நிறைவைக் கொண்டா டும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் எனின் அது மிகையாகாது.

அந்நாளிலே தமிழகம் பாராட்டி யது நாவலர் பெருமானை. இந்நாளில் நல்லைக் குருமகா சந்நிதானத்தைப் பாராட்டுகிறது.

தமிழகம், தருமையாதீனத் தமிழ்ப் புலவர், மகாவித்துவான், ஸ்ரீ. சி. அருணைவடிவேல் முதலியார், ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்வாமிகளின் தெய்வீகத் தொண்டைப் பாராட்டி, அறுபதாண்டு ஜனனத்தை யிட்டு வாழ்த்தியுள்ள வாழ்த்துரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது...

ஸ்ரீலக்ஷ்மி பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிக ளது பெரும் பணி, ஈழத்தைவிடத் தமிழ் கத்திற்கே பயன்பெறுகிறது என்றும் கூறிவிடலாம். தமிழகத்துப் பெரு மக்க ளும், ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்வாமிகளது நெஞ்சத் தைத் கொள்ளை கொள்ளும் இன்னிசை விரிவுரைகளை அடிக்கடி கேட்டானந்திக்கும் தன்மை “இருந்து வருகின்றது நாம் செய்த பாக்கிய மாகும். இவர்களது இன்னிசைச் சொற் பொழிவு சகல உயிர்களையும் நிச்சய மாகக் கொள்ளைகொள்வதாகும்.

“அறுபதாண்டுகள் ஆற்றிய அரும் பெரும் பணிகள்” என்று தான் நாம் அவரைப் பாராட்டுவோமாக. மேலும் பல்லாண்டுகள் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்வாமிகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து சைவமும் தமிழும் தழைக்கத் தண்ணருள்புரிய இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.”

நற்றமிழ்வல்ல ஞானசம்பந்தப் பெருமானைப் போன்று, அந்தணர் குலத்திலே தோன்றியவர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள், ஞாலமெங்க ணும் சைவமும் தமிழும் பெருகி, இறையின்பம் சிறக்க வேண்டுமென்ற பேராவலுந்தப் பெற்றுச் சிவப்பணி புரிந்து வருகின்ற பெருமை, அறுபதாண்டு கானும் நம் குருமணிக்கேயாகும்.

எல்லோருடைய இதயங்களையும் குளிரவைத்து, உயிர் தழைக்க, உணர்ச்சி ஓங்க இறையின்பம் தரும் நல்லின்னிசை விரிவுரைகளையாற்றி வரும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகளது அறுபதாவது ஆண்டு ஜனன தினத்தினையொட்டி திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்வான், திரு. க. வச்சிரவேல் முதலியார் தமது வாழ்த்துரையில்,

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்வாமிகள், வேத ஆகமச் செம்பொருள் நிரம்பிய இன்னிசை விரிவுரைகளால், மக்கள் அகவிருள் நீக்கிக், குறைவிலா மங்கலக் குணத் தனாகிய, பரமசிவன் கருணை மழையை பலநாடுகளிலும் பொழிந்து வருகின்ற, ஸ்வாமிகளின் அறுபதாவது ஆண்டு ஜனனதின விழாவின்போது, உலகம் வாழ, “மேன்மை கொள் சைவநீதியாண்டும் விளங்க, ஸ்வாமிகள் நீடினிது வாழ்க” என்று வாழ்த்து வோமாக” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகளது 60ஆவது ஜனனதினவிழா இனிது சிறக்க, தமிழகம், சிங்கப்பூர், மலேஷியா, லண்டன், ஆதியாம் இன்னோரன்ன நாடுகளிலும் வாழ்கின்ற சைவப் பெருமக்கள் வாழ்த்தியுள்ளார்கள். ஈழத்திரு நாட்டின் சகல பகுதிகளிலுமுள்ள சைவமத ஸ்தாபனங்களும் தமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளன. வாழ்க ஸ்வாமிகள் தெய்வப் பணி, வளர்க நல்லை ஞானசம்பந்தராதீனம்!

நன்றி:
தினகரன்

சமாத் திலையயீதிய நல்லை ஆதீன முதல்வர் பற்றிய சிந்தனை

“நோயுற்றடராமல், நொந்து மனம் வாடாமல், பாயிற்கிடவாமல், பயந்து மனம் பதறாமல் தன் காயத்தை நீக்கி, ஒண்போருர் முருகையா, உன் சீரடிக் கீழ்வைப்பாய் சிறக்க” என்று தினமும், இறைவனைச் சிந்தித்து, வந்தித்து வாழ்த்தித் தொழுதேத்திச் சிவப்பேற டைந்த நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகளைச் சிந்திக் காமல் இருக்க முடியாது. சிந்திக்கவும், சேவிக்கவும், வந்திக்கவும், வாழ்த் தவும், தொழுதேத்தவும் இறைவன் எமக் களித்த பெற்றகரிய பெரும்பிறவி மானுடப் பிறவி என அடிக்கடி கூறித் தெய்வத்தைச் சிந்திக்க வைத்தவர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகள் என்பதை யாரும், மறக்கவோ, மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது.

ஆமாம், கடந்த பத்து நாட் களுக்கு முன்னர், அதாவது சுவாமிகள் சிவப்பேறடைய ஒரு வாரத்துக்கு முன்னர், என்னை ஆதீனத்துக்கு வருமாறு அழைத்தார்கள். யானும் அன்பர் வேணுகானமணி திரு. சு. அரிய நாயகமும் ஆதீனத்துக்குச் சென்றோம். அப்போது சுவாமிகள் மிகவும் அன்பாகப் பலவிதமான கதைகளைக் கூறினார்கள். “உடனலம் அவ்வளவு நல்லாயில்லை, நாம் பணியைத் தொடருகின்றோம்” என்றெல்லாம் கூறி மகிழ்ந்தார்கள். சமார் இரண்டு மணிநேரமாக பலலாண்டுகளுக்கு முன்னர் நடந்த பல முக்கிய விடயங்கள், கலைஞர்களது பெருமை கள் இப்படிப் பலவாறான சுவையான கதைகளைக் கூறிக்கொண்டிருந்தார் கள். பின்னர் அன்புடன் காப்பி தந்து வழியனுப்பியதைத் தற்போது சிந்திக் கத் தவற மனம் இடந்தரவில்லை.

பின்பு இரு நாட்கள் கழித்துச் சென்றேன். உரையாடித் திரும்பினேன். இறுதியாக வண்ணை நாச்சிமார் கோயிலடி ஸ்ரீகாமாட்சியம்பாள் ஆலய மகோற்சவத்தில் “சம்பூர்ண இராமா யணத் தொடரிலும்” தாவடி ஸ்ரீ பத்திர காள் அம்பாள் ஆலய மகோற்சவத் தில் “கிருஷ்ண லீலை” என்ற தொடரி லும் தொடர் இன்னிசை விரிவுரை யினை நிகழ்த்தி வந்த சமயம், அன்னை அபிராமித்தாயிடம் அளவற்ற பக்தி பூண்டு வந்த குருமகா சந்நி தானத்தை அம்பாள் தன்னிடம் சேர்த்துக் கொண்டதில் வியப்பில்லை.

இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழ்க் கலைகளிலும் சிறந்து “முத் தமிழ்மணி” பாகவதராகப் பூர்வாச்சி ரமத்தில் திகழ்ந்து கொண்டு, முத்தமிழ் கலைப் பெரும்பணி புரிந்த பெரியார், பின்னர் தமிழகம் மதுரை ஆதீனத்தில் காஷாயம் பெற்று, ஸ்ரீமத் சுவாமிநாதத் தம்பிரான் என்ற தீட்சா நாமம் பெற்றும், அதற்குப் பிறகு, குருமகா சந்நிதானம் என்னும் பீடாதிபதியாகப் பொறுப்பேற் றுத் தொண்டாற்றினார்கள் சுவாமிகள்.

தாம் இவ்வுலகில் இருக்கும் போதே தமக்குப் பிறகு ஆதீனத்தை நிர்வகிக்கக் கூடியதாக ஓர் இளவரசை யும் நியமித்துள்ள சுவாமிகளது பேரவா என்னவென்றால், ஆதீனம் மேன்மேலும் வளர வேண்டும், சைவத் தையும் தமிழையும் வளர்க்க வேண்டும் என்பது தான்.

ஆம்; அவர்கள் கண்ட அந்தக் கனவு நிச்சயமாக நிறைவேற வேண்டும். இதுதான் தற்போது சைவ

மக்களிடையே எழுகின்ற சிந்தனை, திருமுறைகளை எங்கணும் ஒலிக்கச் செய்ய வேண்டும். திருமுறைக் கோஷ்டி கானம் நடத்த வேண்டும். என்றெல்லாம் கூறி வந்ததுடன் நின்று விடாமற் செயலிலும் நிகழ்த்திவந்தவர்கள் என்பதை யாவரும் நன்கு அறிவார்கள்.

நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆதீனப் பண்ணிசை மாமன்றம் என்ற ஒரு சபையை உருவாக்கி அதன் மூலம் நான்காண்டுத் திட்டத்தில் பண்ணிசை மாமணிப்பட்டப் பரிட்சையினையும் நடத்தி வந்துள்ளமையை, அப்போதைய மன்றச் செயலாளராகக் கடமையேற்றிருந்தவன் அடியேன் என்ற வகையில் அதனையும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

கதாப்பிரசங்கம்: ஆமாம், தேனெனத் தித்திக்கும் தீந்தமிழ் இசை கலந்த, லய வித்தைகள் நிறைந்த சங்கத் கதாப்பிரசங்கம், தனிப்பாணியில் அமைந்த கதாப்பிரசங்கம்,

ஸ்வாமிகள் போன்று இன்னிசை விரிவுரையை நிகழ்த்துவதற்கு யாரும் இருக்க முடியாது. காரணம் சொல் நயம், பொருள் நயம், இசை நயம். இப்படிப் பற்பல நயங்களும் பொதிந்த பொக்கிஷம். இன்னிசை விரிவுரையின் இடையே இராகம், தாளம், பல்லவி, நிரவல் செய்து ஸ்வரம் பாடுதற்கு மிக மிக அருமையான சொற்கட்டுகளைப் பாடி எல்லோரையும் வியக்கச் செய்து ஆனந்திக்க வைக்கின்ற அற்புதமான இன்னிசை விரிவுரைகளை நிகழ்த்தி வந்தவர்கள் சுவாமிகள்.

இவற்றையெல்லாம் எண்ணிக் கலைஞர்கள் பலர் கண்ணீர் விடுகின்றனர், கலங்குகின்றனர். தமிழகத்திலும் போற்றிப் புகழ்த்தக்க இன்னிசை விரிவுரை, இது பல கலைஞர் பெருமக்களது வார்த்தைகள். சுவாமிகளது இடத்தை நிரப்புவதற்கு இத்துறையில் உள்ளவர்கள் சலபமாகத் துணிந்துவிட இயலாது. சுவாமிகளது இழப்பு-பேரிழப்பு, யாவராலும் ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பு.

நன்றி:
தினகரன்

நல்லூர் சுவாமிகளுக்குப் பொன்னாடை போர்த்துகிறார்
குன்றக்குடி அடிகளார்

அருளுரைகள்

ஸ்ரீலக்ஷ் ஸ்வாமிகள் ஆங்காங்கு நிகழ்த்திய இன்னிசை விரிவுரைகளிலிருந்து பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த அருளுரைகளின் தொகுப்பைத் தருவதில் மகிழ்வெய்துகின்றோம்.

அல்ஃரிய மனப்பரீக்ஷை அகல் வேண்டும்

“நல்லனவற்றைச் செய்கின்ற போது அவற்றை அலட்சியம் செய்பவர்கள் இக்காலத்தில் தான் இருப்பதாக நாம் எண்ணிவிடுதல் மிகவும் தவறானதாகும். அருணகிரியார் காலத்திலும் அலட்சியம் செய்பவர்கள் இருந்துள்ளதை நாமறியலாம். ஆயிரக்கணக்கான அருட்பாடல்களாகிய திருப்புகழ், கந்தரநுபூதி, கந்தரலங்காரம் ஆதியாம் பக்திப் பனுவல்களையருளிய அருணகிரியாருக்கு நாம் எடுக்கின்ற இவ்விழாவிலே பக்தர்கள் பெருந்திரளாகக் காணப்படாது மிகவும் வேதனைக்குரியதொன்றாகும். இது இந்த விழாவை அலட்சியம் பண்ணுவதாக அமைகிறது இந்தக் காட்சி. இந்த நிலை மாறு தல் வேண்டும். முருகனின் அம்சமுடையவர் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் என்கின்றார் அருணகிரியார். ஆதலால் ஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தில் திருப்புகழ் விழா நடைபெறுவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.”

இவ்வாறு அக்டோபர் 11ஆம் திகதி இலங்கை திருப்புகழ் மன்றத்தினரால், நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தில் நடத்தப்பெற்ற, கார்த்திகை நட்சத்திரத் திருப்புகழ் விழாவின் போது, ஆசியுரை வழங்கிய குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ் பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் குறிப்பிட்டார். திரு. ஆ. துரைராஜசிங்கம் தலைமையில் இவ்விழா நடைபெற்றது.

நல்ல விஷயத்தைச் செய்கின்றபேறு உபத்திரவத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது

“ஒரு நல்ல கைங்கரியத்தைச் செய்கின்ற போது நான்குபேர் நன்மை செய்வார்கள், ஊக்கங் கொடுப்பார்கள். அதேவேளையில் நான்குபேர் தீமை செய்வார்கள். இது இயற்கை. நல்ல விஷயத்தைச் செய்கின்றபோது, அதற்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுக்காது விட்டாலும் உபத்திரவத்தைக் கொடுத்துக் கெடுக்காமல் இருக்கவேண்டும். நாங்களெல்லோரும் வீணாக எமது நேரங்களைக் கழிக்கக்கூடாது. இதைக் கம்பர் இராமாயணத்தின் மூலம் எமக்குக் காட்டியுள்ளார். இலங்கை மாநகரின் கண்ணே கூடி நின்ற குரங்குகள் எல்லாம் சேர்ந்து உரத்துச் சத்தமிட்டனவாம். ஆனால், அவை யாவும் அவச் சத்தமாகச் சத்தமிடவில்லை. சிவச் சத்தமாகவே சத்தமிட்டன. ராமராமத்தையே அவை சொல்லின. இதிலிருந்து நாம் பல விடயங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.”

இவ்வாறு ஆகஸ்ட் 22ஆம் திகதி நல்லைக் கந்தன் ஆலய மகோற்சவத்தையொட்டிய இராமாயண காவிய இன்னிசைத் தொடர்ச்சி விரிவுரையின் போது நல்லை ஞானசம்பந்தராதீன குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ் பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஸ்ரீலக்ஷ் பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் தமது இன்னிசை விரிவுரையின்போது மேலும் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது...

“தற்காலத்தில் அதாவது விஞ்ஞான காலத்தில் விமானம் இருக்கின்றது. அக்காலத்தில் இராமாயண காவிய காலத்தில் புட்பக விமானம் இருந்துள்ளது. அந்த விமானம்

சமங்கலமானவர்கள் அமர்ந்தால் தான் இயங்கும். அமங்கலமானவர்கள் அதில் ஏறிவிட்டால் இயங்காது. இதைக் கம்பர்பெருமான் இராமாயணத்திலே சீதை. திரிசடை மூலமாக எமக்கு எடுத்து விளக்குகின்றார்.

அமார்க்களத்திலே அரக்கர்கள் இறந்து கிடந்தபோது, இலக்குவனும், இராமபிரானும் நிலத்திலே சாய்ந்திருந்தனர். இக்காட்சியைச் சீதைக்குக் காட்டினால் அவள் அஞ்சிவிடுவாள் என்ற வஞ்சனை எண்ணம் இராவணனுக்குத்தித்தது. புட்பக விமானத்தில் சீதையையும் திரிசடையையும் ஏற்றிக் கொண்டு போர்க்களத்தை மூன்று முறைகள் வானவீதியில் வட்டமிட்டுக் காட்டினார்கள். சீதை இராம, இலக்கு வர்களுடைய காட்சியைக் கண்டதும் பயந்துவிட்டாள். அப்போது திரிசடை, சீதாப்பிராட்டியாருக்குத் தேறுதல் கூறினாள். அதாவது, “மங்கலமானவர்கள், சமங்கலிகள் இருந்தால் தான் இந்த விமானம் இயங்கும். அமங்கலிகள், அமங்கலமானவர்கள் ஏறினால் இந்தப் புட்பக விமானம் இயங்காது. தாங்கள் சமங்கலி, இது உண்மை. தங்கள் கணவன் இறக்கவில்லை” எனத் தேற்றினாள்.

சமய அறிவுப் போட்டிகளால் நன்மை

“சமய அறிவுப் போட்டிகள், விரிவுரைப்போட்டிகள் என்பனவற்றை நடத்துவதன் மூலம் மாணவர்களிடையேயும், வாலிபர்களிடையேயும் கன்னியர்களிடையேயும் ஊக்கத்தை ஏற்படுத்திச் சைவ சமயத்தை வளர்க்கலாம் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு நாம் பல போட்டிகளை நடத்திப் பரிசுகள் வழங்கி வருகின்றோம். இதற்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் பரிசுப் பொருள்களை அன்பளிப்புச் செய்துள்ள பல பெரியார்களையும் பாராட்டுதல் வேண்டும். இராமாயண இன்னிசை விரிவுரையையொட்டிய இந்தப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களைப் பாராட்டுவதுடன், மென்மேலும்

இவர்கள் இப்படியான சைவ அறிவுப் போட்டிகளில் கலந்து சிறப்பிப்பார்க ளெனவும் நம்புகின்றோம்.

பெண்மை அழகே சிறந்த அணியுறும்

“பெண்மணிகள் ஆலயத் திரு விழாக்களுக்குச் செல்கின்றபோது, பொன் நகைகளை அதிகமாக அணிந்து செல்வதை விடுத்து, ஆண்டவன் கொடுத்துள்ள அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு ஆதியாம் நான்கு நல்லணிகளையும் அணிந்து, தமக்கேயுரிய சிறப்பு நகையான புன்னகையுடன் சென்றால் அதுவே சிறப்பாகும்.”

இவ்வாறு நல்லைக் கந்தன் ஆலய முன்றலில் நடைபெற்ற இராமாயண காவியத் தொடர் இன்னிசை விரிவுரையின் போது, நல்லை ஞானசம்பந்தராதீன குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் குறிப்பிட்டார்கள்.

“சீதா கல்யாணம்” என்ற தலைப்பில் இன்னிசை விரிவுரையாற்றிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்வாமிகள் “மிதிலாபுரியின் வீதியில் ஸ்ரீ இராமபிரான் உலவி வந்த பொழுது ஜானகியைக் காண்கின்றான். தெய்வாதீனமாக அவளும் பார்க்கின்றாள். அக்கணம் இருவர் கண்களும் நோக்கின. இருவரும் இதயங்களை மாற்றிக்கொண்டனர். அன்றிரவு சீதா தேவி மஞ்சத்தில் படுத்திருந்தாள்; தூக்கமேயில்லை. தனது தோழியைப் பார்த்து “எனது நகைகள் யாவும் திருட்டுப் போய்விட்டன.” என்றாள். “எல்லாம் இங்கு இருக்கின்றன” என்றாள் தோழி. பொன் நகைகளும், புன்னகையும் என்னிழுள்ளன. எனது இயற்கையான நகைகள் பறிபோய்விட்டன என்றாள்” என்றார்.

நூவல்ப் பெருமான் கனவு நனவுகிறது

“ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின் கனவு நனவாகும் வகையில், நாவலர் சபை மண்டபத்தில் சிறந்த அறிஞர்களைக் கொண்டு

புராணபடனம் நடாத்தப்பெற்றது போற்றுகுரிய தாகும். வீடுகளிலும், மடங்களிலும், ஆலயங்களிலும் புராண படனங்கள் நடைபெறுதல் வேண்டும் என்று சொல் லளவில் மாத்திரம் நில்லாது. செய லிலும் செய்துகாட்டிய கர்மவீரர் நாவலர் பெருமான். அவர்தம் கனவு நனவாகும் வகையில் நாம் பணிகள் செய்தல் வேண்டும். எமது நாட்டில் தற்பொழுது புராண படனம் போன்றவை அருகி வருவது மிகவும் வருந்தத் தக்கதாகும். நாவலர் சபை போன்ற சைவசமய ஸ்தாபனங்கள் இந்த அருங்கலையை வளர்ப்பதற்கு முன்வருதல் வேண்டும் என்று நாம் ஓர் கோரிக்கையை விடுக்க முன்வந்துள் ளோம். புராணங்களைப் படிக்கும் முறைகள், பயன் சொல்லும் முறைகள் ஆகியவற்றை வருங்காலச் சந்ததிகள், இளைஞர்கள் பயில்வதற்கான பயிற்சி வகுப்புகளைப் பெருமளவில் நடாத்து வதினால்கூட நலமாகவிருக்கும் என்பது எமது கருத்தாகும்.”

இவ்வாறு நல்லை ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறு முகநாவலர் மண்டபத்தில், நாவலர் சபையின் கந்த புராண படனப் பூர்த்தி விழாவின்போது, தலைமை வகித்து அருளாசி வழங்கிய, நல்லை ஞான சம்பந்தராதீன குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ் பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் குறிப் பிட்டார்.

ஸ்ரீலக்ஷ் பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் தமது அருளுரையில் மேலும் குறிப்பிட் டதாவது- “எமது ஆதீனத்தின் பொரு ளாதார வளம் சீரானதும், சமயப் பிர சாரர்கள், இன்னிசை விரிவுரையாளர் கள், புராணபடன விற்பன்னர்கள் ஆகி யோரைத் தயாரிப்பதற்குச் சிறந்த ஆசிரியர்களைக் கொண்டு வகுப்புக் களை நடாத்திப் பயிற்சியளிக்கத் திட்ட மிட்டுள்ளோம். இதன் முன்னோடிதான் அகில இலங்கை ரீதியில் ஆதீனம் நடாத்திய பண்ணிசைப் பரீட்சை.”

“தண்டிப்பவர்களுக்கு நான் செங் கோலாகவும், வெற்றி வேண்டுவவர்

களுக்கு நீதியாகவும், இரகசியங் களுக்கு மௌனமாகவும், ஞானிக ளுடைய ஞானமாகவும் இருக்கிறேன்” என்று கண்ணபரமாத்மா கீதையில் கூறு கின்றார்.

உண்பதிலும், உடற்பயிற்சியிலும் அளவுடன் இருப்பவனுக்கு உறங்கு வதையும், விழித்திருப்பதையும் அளவுடன் செய்பவனுக்கு யோகமா னது துக்கத்தைப் போக்குகின்றதே என்பது கீதை காட்டும் பாதை. யோகத் தில் உறுதி பெற்றவன், எல்லாப் பொருள்களிடத்திலும் சமதிருஷ்டி உடையவன்; தன்னை எல்லா உயிர் களிடத்திலும் இருப்பதாகவும், எல்லா உயிர்களையும் தன்னிடத்தேயும் காண் கின்றான்.

இவ்வாறு யாழ்ப்பாணம், வண்ணை ஸ்ரீ வேங்கடேச வரதராஜப் பெருமாள் ஆலய மகோற்சவத்தை யொட்டி, “கீதோபதேசம்” என்னும் பொருள் பற்றி இன்னிசைத் தொடர் விரிவுரையாற்றுகையில் ஸ்ரீலக்ஷ் பரமாச் சார்ய சுவாமிகள் தெரிவித்தார்.

“நல்லை நகர் தந்த ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் கண்ட கனவு நனவாகும் வகையில் சைவமும், தமிழும் மேன்மேலும் தழைத்தோங்கிச் சிவமணமும், தமிழ் மணமும் கமழ்ந்து, திருமறையும், திருமுறையும் சிறந்து விளங்க வேண்டுமென்ற பெரு நோக் கோடு இந்த ஞானசம்பந்தராதீனத்தை நாம் அமைத்துத் தொண்டாற்றுவதை அடியார்கள் நன்கறிவர். இது மேன் மேலும் சிறக்க அன்பர்கள் உறுதுணை யாக இருக்க வேண்டும். தமிழகத்தின் ஆதீனங்களைப் போன்று பொருள் வசதியுடையதல்ல எமது ஆதீனம். தொண்டையால் செய்யும் தொண்டி னால் இது இயங்கிவருகிறது. சைவப் பெருமக்கள் அன்பு மனங்களைக் காணிக்கையாக்கியுதவினால் இது மேலும் சிறப்படையும்”

இவ்வாறு நல்லை ஞானசம்பந்த ராதீனத்தில் நடைபெற்ற, குருமகா

சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகளின் பத்தாவது பீடாரோகண விழாவின் போது அடியார்களுக்கு அருளாசி வழங்கியுரையாற்றிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்வாமிகள் குறிப்பிட்டார்.

“கிருஷ்ணபரமாத்மா அர்ஜுனனுக்குக் கீதோபதேசத்தைச் செய்தார். உபதேசம் என்பது தனியான ஓரிடத்தில் நடைபெறுவதாகும். ஆனால் போர்க் களத்திலே கண்ணன் பார்த்தனுக்கு உபதேசித்தான். மகாபாரதம், இராமாயணம், கந்தபுராணம் என்பனவற்றிலே யெல்லாம் போராட்டங்கள் இடம்பெறுவதை நாம் அறிகின்றோம். நாட்டிலே போராட்டம், சரித்திரத்திலே போராட்டம் என்று பல வழிகளில் போராட்டங்கள் நடைபெறுவதைப் போன்று, எமது வாழ்க்கையிலும் பலவிதமான போராட்டங்கள் இடம்பெறுகின்றன”

இவ்வாறு வண்ண ஸ்ரீ வேங்கடேச வரதராஜப் பெருமாள் ஆலயத்தில் செப்டம்பர் 24ஆந் திகதி “கீதோபதேசம்” என்ற பொருளில் விரிவுரையை ஆரம்பித்துவைத்த நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆத்ம குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் குறிப்பிட்டார்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் தமது விரிவுரையின்போது மேலும் குறிப்பிட்டதாவது, சிவாலயங்களில் இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய விரிவுரைகளை நிகழ்த்தலாமா? என்று பல கேள்விகள் எழுகின்றன. அதற்குப் பதில் “சைவ வைஷ்ணவ சமரசம்” என்ற பிரசுரத்தில் விளக்கமாகத் தெரிவித்துள்ளோம். இராமபிரான் சிவலிங்க பூஜை செய்திருக்கிறார். கண்ணன் சிவலிங்க வடிவாக அமர்ந்திருக்கப் பார்த்தன் சிவபூஜை செய்திருக்கிறான். ஆழ்வார்கள் திருநீற்றின் மகிமையைப் பாடியுள்ளார்கள். அடுத்தபடியாக முருகன் ஆலயங்களில் இராமாயணம், மகாபாரதம் என்பன பேசலாமா? என்பது அடுத்த கேள்வி. அருணகிரி நாதர் தமது திருப் புகழில் முருகனைப் பாடும்பொழுது திருமாவின் மருகனே என்று பெருமைப்படுத்திப் பாடுகின்

றார். இவற்றை நன்கறிந்துணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

நிதியால் வரும் சுகம் நிறைந்த சுகமாகாது. சந்நிதி சேவையால் வருகின்ற சுகமே பூரணமான பேரின்ப சுகமாகும். இதற்கிணங்க ஈழத்தின்-யாழ்ப்பாணத்தின் பாடகர்கள், பக்க வாத்திய விற்பன்னர்கள் ஆகியோரெல்லாம் கலந்து கொண்டு சந்நிதி சேவையால் வரும் சுகத்தையுணர்ந்து, ஸ்ரீ தியாகப் பிரமத்தின் விழாவில் இசையர்ப்பணம் செய்ததை எண்ண எம்மனம் புளகாங்கிதம் அடைகின்றது”

யாழ். சங்கீத சம்மேளனத்தினால் நல்லை ஞானசம்பந்தராதீன கலாமன்ற மண்டபத்தில் நடத்தப்பெற்ற ஸ்ரீ தியாக ராஜ சுவாமிகள் உற்சவத்தின் இறுதி நாளன்று நன்றி தெரிவித்துப் பேசிய, நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆத்ம கர்த்தர், ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாத பரமாச்சார்ய சுவாமிகள் மேற்கண்டவாறு கூறினார்.

ஆறு நாட்கள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற இவ்விழாவில் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலுமுள்ள கலைஞர்களும் பங்குகொண்டு இசையர்ப்பணம் செய்தார்கள். சுவாமிகள் மேலும் பேசுகையில் “இங்கு நடைபெற்ற இவ் விழாவிற்குத் தினமும் வருகைதந்த மக்கட் கூட்டத்தைப் பார்க்கும்போது, இசையில் மக்கள் வைத்துள்ள பற்றும், அன்பும் எவ்வளவென்பது புரிகின்றது” என்றார்.

தூலாபடிஸ் புதூதர்வுள்ள அரிய நூதுவங்கள்

“ஒவ்வொரு தாய்மாரும், தமது குழந்தைகள் பிறந்ததும், தொட்டிலிலேயே வைத்துக் கதையைப் போதிக் கின்றார்கள். பால் நினைந்தாட்டும் தாயானவள், பாலகர்கள் தொட்டிலில் படுத்துக் கிடக்கின்றபோது, “ஆராரோ, ஆரிவரோ, நானாரோ, நீராரோ, ஆரி ராரோ, ஆர் இராரோ” என்று இப்படியெல்லாம் கூறித் தாலாட்டுகின்றாள். தாலாட்டில் எவ்வளவோ அரிய

தத்துவம் புதைந்து கிடக்கின்றது. அதை நாம் புரட்டிப் பார்க்கின்றபோது தான் உண்மை புலனாகும். கீதையில் சொல்லப்படுகின்றனவற்றை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். நாம் யார்? உடல் நிலையானதா? என்பது சிந்தனைக்குரியதாகும். நாம் சட்டைகளைப் போடுகின்றோம். பின்னர் கழற்றி விடுகின்றோம். உடல் உடல்தான், சட்டைகள் மாற்றமடைகின்றன. இதே போலத்தான் ஆன்மா ஒன்று; அது அழிவற்றது. சட்டையாகிய உடல்தான் மாற்றமடைகின்றது. இதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்தல் மிகவும் அவசியமாகும். கீதையில் பகவான் இவற்றை அர்ச்சுனனுக்குப் போதிக் கின்றார்.

இவ்வாறு நல்லை ஞானசம்பந்த ராதீன குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் வண்ணை ஸ்ரீ வேங்கடேச வரதராஜப் பெருமான் ஆலயத்தில் ஆற்றிய “கீதோபதேசம்” என்ற விரிவுரையின்போது குறிப் பிட்டார்.

“பரிபூரண லக்ஷ்மீ இந்நேயை விரிபுட வுண்டும்”

“வீரமற்றவன் கோழை. செல்வ மற்றவன் ஏழை, படிப்பறிவற்றவன் மூளையில்லாதவன், இப்படியாக மூவர் இருக்கின்றார்கள். வீரம், செல்வம், கல்வி இம் முன்றையும் நாம் பெற வேண்டுமேயானால் அன்னையை வழி பாடு செய்தல் வேண்டும். பெண்மையைப் போற்றியவர்கள் நம் தமிழ் மக்கள். தமிழ் மொழிக்கு பெண்மை சூட்டிப் போற்றினார்கள். செல்வலட்சுமி சந்தானலட்சுமி, வீரலட்சுமி எனப் பல வகையாகப் பெயர்கள் சூட்டிச் சக்தி யாம் அன்னையைப் போற்றி வழி பாடாற்றியவர்கள் நம் முன்னோர்கள். மனிதன் பரிபூரணமான வாழ்வைப் பெறத் தேவியை வழிபாடு செய்தல் வேண்டும்”

இவ்வாறு கோப்பாய் அரசினர் மகளிர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் நடைபெற்ற நவராத்திரி விழாவின் போது இன்னிசை விரிவுரையாற்றிய நல்லை ஞானசம்பந்தராதீன குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் குறிப்பிட்டார்.

திரு. க. சொக்கலிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ் விழாவில் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் மேலும் குறிப்பிட்டாவது, “புலவர்கள், கவிஞர்கள் ஆகியோர் வாணியின் அருள் நிரம்பியவர்கள்; தன்மான உணர்வுடையவர்கள்; யாருக்கும் தலை வணங்காத் தன்மையவர்கள். வாணியின் அருள் நிறைந்திருந்தபடியால் கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன், புவிச் சக்கரவர்த்திக்குத் தலை வணங்கவில்லை. ஆதலினால் வாணியைத் தொழுது அவள் அருள் பெறுவோமாக” என்றார்.

மகாபாரதக் கதை இறையருள் பெற உதவும்

“பத்து நாட்களில் மகாபாரதக் கதையை ஆற்றிவிட முடியாது. மகாபாரதத்தில் ஆங்காங்கே நிறைந்துள்ள சம்பவங்களும், கதைகளும் மக்கள் மனதில் புகுந்து என்றும் இன்பம் விளைப்பனவெனின் அது மிகையாகாது. இப்பகுதி மக்கள் மகாபாரதக் கதையைக் கேட்பதற்கு விரும்பியதையிட்டு நாம் மனதார வாழ்த்தி மேன்மேலும் இப்படியான கதைகளைக் கேட்டு இறையருள் பெறவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்”

இவ்வாறு நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆதீனகர்த்தர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஸ்வாமிநாத பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் கொக்குவில் மேற்கு மணியர்பதி முருகன் ஆலயத்தில் தொடர்ந்து பத்துத் தினங்களாக விரிவுரையாற்றப்பட்டுவந்த மகாபாரதப் பூர்த்தித் தினத்தன்று உரையாற்றியபோது குறிப்பிட்டார்.

நன்றி

அருளமுதம்

பாடுவார்... சூடுவார்... நடிப்பார்!

கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம்

“சிலர் பெருமையுடன் பிறக்கின்றார்கள், சிலருக்குப் பெருமை சமத்தப் படுகின்றது. சிலரோ பெருமையைத் தம் உழைப்பினால் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்” இவ்வாறு ஆங்கில மகாகவி ஷேக்ஸ்பியர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறியிருக்கின்றார். இவர்களுள் பெருமையைத் தம் உழைப்பினால் சம்பாதிப்பவர்களே போற்றப்படத்தக்கவர்கள். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் தான் நம்முடைய மணிபாகவதர். அவரது இளமையிலிருந்தே அவரைக் கண்காணித்து வந்தவனாகையால் அவர் இப்போதிருக்கும் நிலையை அடைவதற்கு எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு உழைத்து வந்தாரென்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

மணி ஐயர் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் நான் பங்கு பற்றிய கதம்பக் கச்சேரியொன்றில் அவரும் ஒரு ஹாஸ்யக் காட்சியில் தோன்றி நடித்தார். அவரது நடிப்பு என் மனதில் பட்டது. அதற்குப்பின் அவரை நமது கோஷ்டியில் சேர்த்துக்கொண்டேன். பல ஆண்டுகளாக பல நாடகங்களிலும் என்னுடன் திறம்பட நடித்து வந்தார்.

கலைகளில் முன்னேற வேண்டுமென்ற ஆர்வம் அவருக்கு அப்பொழுதே இருந்தது. பாடினாலென்ன, நடித்தாலென்ன உடனே வந்து அபிப்பிராயம் கேட்பார். எங்கள் அபிப்பிராயங்களை நன்றாக யோசித்துக் கிரகித்துக்கொள்ளுவார். இதுவே அவரது முன்னேற்றத்திற்கு முக்கிய காரணமென்று சொல்வேன்.

நாடகமாடுவதுடன், நடனம், சங்கீதம் இவைகளையும் முறைப்படி கற்க ஆரம்பித்தார். இவரது கலை ஆர்வம்

இம்மட்டென்று சொல்ல முடியாது. எங்கெங்கே நாடகம், நடனம், சங்கீதம் பயிலக்கூடிய பிள்ளைகளிருந்தார்களோ அவர்களை எல்லாம் தேடிப் பிடித்து அவர்களது இல்லங்களுக்கே சென்று தான் அறிந்ததைக் கற்றுக் கொடுப்பார். ஏதும் ஊதியம் பெறவோ அல்லது சன்மானம் பெறவோ அவ்வாறு செய்தவர் அல்லர். எல்லாம் இலவசமாகவே எவன் ஒருவன் தான் கற்ற கலையை மற்றவர்களுக்கு ஊக்கமாக ஊட்டி வைக்கின்றானோ அவனிடத்தில் கலை ஞானம் தானாகவே பெருகிவருமென்பதே என் அபிப்பிராயம். அதை மணிபாகவதரிடத்திலேயே கண்டேன்.

இப்போது நடனமாடுவது நமது யாழ்ப்பாணத்தில் மாத்திரமல்ல, இலங்கை முழுவதுமே மலிந்திருக்கின்றது. ஆனால் மணிபாகவதர் ஆரம்பித்த காலத்தில் அப்படி இருக்கவில்லை. யுத்த காலத்தில் நம் ஊரில் நடந்த கொண்டாட்டமொன்றில் நம்முடைய பையன் ஒருவனை யாருமறியாமலே பழக்கி தாண்டவ நர்த்தனம் ஆடச் செய்தார்! பார்த்தவர்கள் யாவரும் பிரமித்துப் போனார்கள். இதைக் கண்ட அநேகர் தத்தம் இடங்களுக்கு அழைத்து ஆடச் செய்தார்கள். பையனின் புகழும் ஐயரின் புகழும் எங்கும் பரவலாயிற்று. பல பாடசாலைகளிலும் நாடகம், நடனம், சங்கீதம் சொல்லிக்கொடுத்து இந்தக் கலைகளைப் பரவச் செய்தார். என்னுடைய பிள்ளைகளுக்கும் நடனம் கற்பித்து அதில் ஈடுபடச் செய்தவரும் அவரே.

சிலகாலத்திற்குப்பின் கதாப் பிரசங்கமும் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார். மானிப்பாய் விவேகானந்த வித்தி

யாசாலையில் ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். பேச்சு வரமாட்டேன் என்றது. சாரீரம் கரடு முரடாயிருந்தது. பாடினாலென்ன, ஆடினாலென்ன, நடித்தாலென்ன என்னிடம் உடனே அபிப்பிராயம் கேட்பது வழக்கம் உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லும் சுபாவமுடையவன் நான். அன்றும் பிரசங்கம் முடிந்தவுடன் என்னிடம் வந்து எப்படியென்று கேட்டார். உண்மையை வெளிப்படையாகச் சொல்லத் தயங்கினேன். ஆனாலும் நன்றாயிருந்தது என்று முகஸ்துதி கூறி அவரைக் கெடுத்துவிடவும் மனம் வரவில்லை. ஆகையால் “குற்ற மில்லை பேச்சுக் கொஞ்சம் நல்லா ஓடவில்லை, தொண்டையையும் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும், அடிக்கடி பிரசங்கம் செய்தால் முன்னேறலாம்” என்று ஜாடையாகச் சொல்லி விட்டேன்.

வீடு திரும்பும்போது நானும் என் மனைவியும் “ஐயோ, பாவம்” என்று எங்களுக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டோம். ஆனால் நான் அவரைக் காணும் போதெல்லாம் “ஐயா, நான் சொன்னதைக் கவனிக்கிறீர்களா?” என்று கேட்பதுண்டு.

ஏறக்குறைய 6 மாதங்களுக்குப் பின் அவருடைய பிரசங்கம் கேட்கப் போயிருந்தேன். ஆச்சரியப் படக்கூடிய அளவிற்குத் தேர்ச்சியடைந்திருந்தார். இரகசியம் என்னவென்றால் வண்ணார பண்ணை சிவன் கோயிலில் தொடர்ந்து 40 நாள் பிரசங்கம் செய்தாராம். இதனால் அவர் உள்ளத்தில் தன்னம் பிக்கை ஏற்பட்டுவிட்டது. நடிகன், சங்கீத வித்துவான், பேச்சாளன் எவராயிருந்தாலும் தன்னம்பிக்கை ஏற்பட்டால்தான் தன் கலையில் முன்னேறலாம். மற்றவர்களையும் ரசிக்கச் செய்யலாம். அதுமுதல் நாளுக்குநாள் முன்னேறி வந்தார். பேச்சு கடல் போல் பெருக்கெடுக்கத் தொடங்கிவிட்டது. சாரீரமும் கணகண வென்று ஒலிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. தனக்கு மாத்திரமல்ல, நமது யாழ்ப் பாணத்துக்குமே ஈடில்லா மதிப்பை உண்டு பண்ணி விட்டார்.

இப்போது மணிஐயர் பிரசங்க மென்றால் இருளோ, பனியோ, மழையோ இவைகளைக் கவனியாமல் ஜனங்கள் பெருந் திரளாகக் கூடிவிடுவார்கள். உள்ளூரில், அதுவும் யாழ்ப் பாணத்தில் ஒரு வித்துவானுக்கு அத்தனை மதிப்பிருப்பது அரிது. இத்தனைக்கும் தற் பெருமையோ, பொறாமையோ, சுயநலமோ அவரிடத்தில் கிடையாது. இன்னொரு வித்துவானைப் பற்றி இழிவாகப் பேசாத வித்துவானைக் காண்பது அரிதாயிருக்கும் காலத்தில் மணிஐயர் எவரையும் குற்றம் கூறியதை நான் அறியேன். ஒரு கலைஞனின் உள்ளம் சிறுபிள்ளையைப் போல் கபடமற்றதாக இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட உள்ளமுடையவர்தான் மணிபாகவதர். சிறு பிராயத்தில் என்னுடன் எவ்வாறு பேசுவாரோ அதுபோலத்தான் இன்றும் பேசுவார்.

கலை ஆர்வமேயன்றி பொருள் வருவாயைக் கருதுகின்றவர் அல்ல பாகவதர். கலைத்தொண்டு செய்வதே முதற்கடமை என்று சாதித்துவருவதைப் பின்வரும் ஓர் உதாரணத்தால் அறிந்து கொள்ளலாம்.

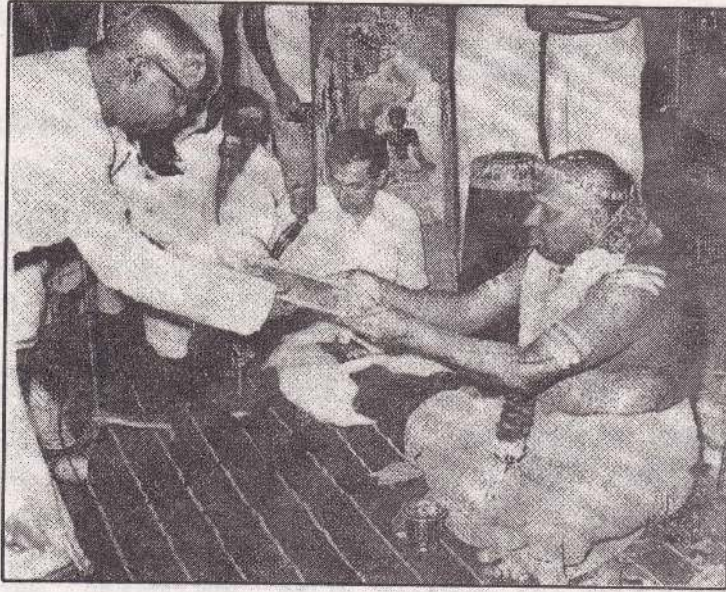
நவாலி சிந்தாமணிப் பிள்ளையார் கோயிலில் எங்கள் உபயத்தன்று அவரது பிரசங்கம் நடைபெறும். ஒரு முறை பிரசங்கத்திற்கென்று வந்தவர், தான் வெளியில் போய் விட்டு சீக்கிரம் வந்துவிடுவதாக எனக்குச் சொல்லி அனுப்பிவிட்டுக் காரில் போய் விட்டார். இவர் எங்கு சென்றாரோ தெரியாது. மேளக்கச்சேரிகள் முடிவதற்கு முன்பதாகவே திரும்பி வந்து பிரசங்கத்தை ஆரம்பித்தார். ஏறக்குறைய ஒரு மணி நேரம் வரையில் ஜனங்கள் மிகவும் ஆவலாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். யாரோ ஒருவர் ஒரு கடதாசியை அவரிடத்தில் கொண்டுவந்து கொடுத்தார். அதன்பின் ஒருவகையாகப் பிரசங்கத்தைச் சுருக்கமாக முடித்து விட்டு என்னிடம் வந்து தன் தாயார்

மிக்க அபாய நிலையிலிருப்பதால் தான் உடனே போக வேண்டும் என்று சொல்லி உடனே காரில் ஏறி ஓடினார். மறுநாள் நானும் அவரது தாயாரின் அந்திம யாத்திரையில் கலந்து கொண்டேன்.

சில தினங்களுக்குப் பின் என்னைச் சந்தித்தபோது முதலில் தான் வெளியே போனது தனது தாயாரைப் பார்ப்பதற்காகத்தான் என்றார் பாகவதர். அதை ஏன் என்னிடம்

முன்பே சொல்லவில்லை என்று கேட்டேன். “எல்லாம் தெரிந்துதான் சொல்ல வில்லை. தாயார் அபாய நிலையிலிருப்பதை நீங்கள் அறிந்துவிட்டால் பிரசங்கத்தை நிறுத்திவிட்டு உடனே போகும்படி வற்புறுத்தியிருப்பீர்கள். வந்திருக்கும் ஜனங்கள் ஏமாந்து போவார்களே” என்று பதிலுரைத்தார். அதுவும் அவர் இலவசமாகச் செய்த பிரசங்கம் அது. கலைமீது அவர் எத்தகைய ஆர்வம் கொண்டவரென்பதை இதிலிருந்தே அறியலாம்.

மயிலைக் கபாலீஸ்வரர் ஆலயத்தில் நடந்த வைபவம் ஒன்றில் சென்னை தெய்வீகப் பேரவை சார்பில் திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள் சுவாமிகளுக்குப் பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கல்.

சுவாமிகள் வளர்ந்த வரலாறு

- சுயசரிதம் -

நான் 1918ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் வண்ணார்பண்ணை என்னும் இடத்தில் பிறந்தேன். அந்த ஊருக்கே சிறப்பளிக்கும் வகையில் புகழ்பெற்ற ஆலயமாய் அமைந்துள்ள வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலயத்தில் பணியாற்றி வந்தது எனது குடும்பம். நான் தான் முதற் புதல்வன்.

தை மாதம் பூரூட நட்சத்திரத் துடன் வெள்ளிக்கிழமை சேரப் பிறந்ததால், குடும்பத்திற்குத் தோஷம் உண்டென்றும், “பூரூடம் ஊசாடத்தீரும்” என்ற பழமொழியினையும் ஆராய்ந்து, என்னை வைத்தீஸ்வரன் வாலாம்பிகைக்கு விற்பது எனத் தீர்மானித்தனர் எமது தாய் தந்தையர். அதன்படி வாலாம்பிகை சந்நிதியில் என்னை விற்றார்கள்.

அன்று முதல் தேவியின் திருவடிகளைச் சரணமாகி வளர்ந்தேன். என் தந்தை என் வளர்ச்சியில் மிக்க கவனம் செலுத்தினார். என்னுடைய ஒழுக்கத்தில் மிகவும் கண்டிப்பாய் இருந்தார். பதினெட்டு வயது வரை என் வீட்டு வாசற்படி தாண்டி அடுத்த வீடு கூடச் செல்ல முடியாது. அவ்வளவு கட்டு திட்டம்.

கணிதம் கசந்தது

பள்ளிக்குடம் போய் வந்ததும் வீட்டில் ஓர் ஆசிரியர் ஆங்கிலம் கற்பிக்க வந்துவிடுவார். காலை 6.00 மணிக்கு சமஸ்கிருதம் பயில ஓர் ஆசிரியரிடம் போக வேண்டும். இத்தகைய முறையில் மிகவும் கவனமாகவும் அதே நேரத்தில் அன்பாகவும் தந்தையார் வளர்த்து வந்தார்.

இளமைக் கல்வியில் கணிதம் கசந்தது. தந்தையார் தவறாது வீட்டிற்

கருகிலேயே உள்ள சிவன் கோயிலுக்குக் காலையும் மாலையும் செல்வார்.

எங்கள் வீட்டுக் கிணற்று நீர் உப்புத் தன்மையுடையது. ஆகவே காலையும் மாலையும் கோயிலில் சென்று நீர் மொண்டு வருவது என் வழக்கம். தந்தையார் நீர் மொண்டு வரப்போனால் அத்துடன் சுவாமி தரிசனம் செய்தே வீடு திரும்புவார். அந்த நேரத்தில் என்னையும் அழைத்துப்போவார். அப்போது கடவுள் பக்தியில் அவ்வளவு ஈடுபாடில்லாத பருவம். தந்தையார் எப்படிப் பூசை செய்கின்றாரோ அதேபோல் கடமைக் காகச் செய்து வருவேன்.

அடுத்த வீட்டுக் கேதம்!

எனது வீட்டிற்கு அடுத்த வீட்டில் இரு பெண் குழந்தைகளுக்கு சங்கீத ஆசிரியரை வைத்து சங்கீதம் கற்பித்தார்கள். அந்தப் பாடங்களை வீட்டில் இருந்தபடியே ஆர்வத்துடன் கேட்க ஆரம்பித்தேன். எனக்குச் சங்கீதத்தில் நாட்டம் பிறக்க இதுவே காரணமாயிற்று. என் தந்தையார் இதை விரும்பவில்லை. ஆகவே புத்தகத்தில் ஒரு கண்ணும், ஏனைய புலன்களெல்லாம் அடுத்த வீட்டு இசைப் பயிற்சியிலுமாகச் சிறிது காலம் கழிந்தது.

கேள்வி ஞானத்தாலும் இசைத் தட்டுக் கேட்பதாலும் என் சங்கீத ஆர்வம் வளர்ந்தது.

நான் கல்வி கற்றது வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம். சுவாமி விபுலானந்தா, சுவாமி அவினாசானந்தா, சுவாமி சர்வானந்தா, சுவாமி நிஷ்ரேஷ் வரானந்தா ஆகியோரை உபாத்தியாயர்களாக அடையப் பெறும் வாய்ப்பும் அதன் காரணமாக நல்லதொரு சூழ்நிலையில் அறிவு வளர்ச்சி பெறவும் உதவியது.

அப்பா ஆசை

தினசரி பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கும்போதும் மூடப்படும் போதும் பூசை செய்து தேவாரம் பாடுவது நானே. வித்தியாசாலைச் சாவி என்வசமே இருந்தது. என்னிடம் எல்லோருக்கும் அவ்வளவு நம்பிக்கை. J.S.C. என்னும் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரியில் மேற்கல்வி பயிலச் சென்றேன். இங்குதான் என் வாழ்வில் ஒரு புதிய திருப்பம் தோன்றியது. வயது ஆக ஆக தந்தையார் என் மீது வைத்திருந்த கெடுபிடிக்களைத் தளர்த்தினார். ஆனால் நான் சித்திரம் வரைவதோ பாட்டுப் பாடுதலோ அவருக்கு அறவே பிடிக்காது. இவை இரண்டும் கல்விக்கு இடையூறு செய்யும் என்பது அவர் கருத்து. அத்துடன் நான் ஒழுங்காகப் படித்து அரசாங்க உத்தியோகத்தில் சேர்ந்து உயர்பதவியில் அமர்ந்து ஏராளமாகச் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று கனவு கண்டவர் என் தந்தை. ஆனால் அவர் எண்ணம் இறுதி வரை ஈடுபடவில்லை!

பதினெட்டாம் பிராயத்தில் என் உள்ளத்தின் அடித்தளத்தில் புதைந்து கிடந்த அபிலாஷைகள் தலை தூக்கத் தொடங்கின. சங்கீதம் கற்பதில் முனைந்தேன்.

கதையில் கருத்து!

எங்கள் வட்டாரத்தில் அடிக்கடி கதாப் பிரசங்கங்கள் நடப்பதால் அதைப் பார்த்து கதையும் பாட்டும் கலந்து குட்டிக் கதாப் பிரசங்கங்களை எனது நண்பர்களுக்கு முதலில் செய்து காட்டத் தொடங்கினேன். கதாப் பிரசங்கத்தில் நான் கருத்துச் செலுத்தக் காரணமாக இருந்தவர்கள் அப்போது புகழ்பெற்று விளங்கிய சங்கர சுப்பையர் சுவாமிகள், சங்காணைச் சுவாமியார் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களைப் போல் ஏன்

நாமும் கதை செய்ய முயலக் கூடாது என்ற எண்ணம் என் உள்ளத்தில் உதித்தது. அது செயலாக உருவாகத் தொடங்கியது. எப்படி? பாட்டும், கதையும், நடிப்பும் சேர்ந்துதான்!

இராசுப் பிள்ளை ஓதுவார் என்பவரிடத்தில் சில பண்கள் பயிலும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இதற் கிடையில் பள்ளிக்கூட நாடகங்களிலும் நடிக்க ஆரம்பித்தேன். நந்தனார், சாவித்திரி, பிரகலாதன் ஆகியவற்றில் நடித்தேன். சங்கீத ஆசிரியர் கலாசாலையை விட்டுப் போனபின் மாணவர்களுக்கு நாடகப் பயிற்சியளிக்கும் பொறுப்பு என்னைச் சார்ந்தது. பாரிஜாத புஷ்பகரணம், கிருஷ்ணார் ஜுனா, அல்லி -அர்ஜுனா, சகுந்தலை ஆகியவை நான் பயிற்றுவித்து மேடையேற்றியவைகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

நான் மாணவனாயிருக்கும்போது இப்படித் தயாரித்த நாடகங்கள் எனக்கு நிறையப் புகழைக் கொண்டு வந்தன. என் கலாசாலை அதிபர் காலஞ்சென்ற குமாரசுவாமி அவர்கள் என்னைத் தமது அபிமான புத்திரனாகவே நடத்தினார். என் திறனை உணர்ந்து 2 வருடம் வரை இலவசக் கல்வி அளித்தார்.

கலாசாலைக்கு வந்த பிறகும் தினம் நான்தான் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் சுவாமிக்குப் பூஜை செய்வேன். தேவாரமும் நானே பாடுவேன். லண்டன் மெட்ரிக் பரீட்சைக்குப் படிக்கும் போது நடைபெற்ற ஒரு சம்பவம் இன்னும் என் நினைவில் நிற்கிறது.

காலஞ்சென்ற தமிழக அரசியல் தலைவர் திரு. சத்யமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு முறை நம் கலாசாலைக்கு விஜயம் செய்தார். அவருடைய சொற்பொழிவுக்கு முன் “அந்தணாளன்” என்ற பாடலைப் பாடினேன். கூட்டம் தொடங்கியதும் திரு. சத்யமூர்த்தி

யைப் பார்த்து சித்திரமாக வரைந்தேன். பிறகு தயக்கத்துடன் அவரை அணுகி அச்சித்திரத்தை நீட்டினேன். அவர்கள் என்னை அடையாளம் கண்டு கொண்டார்கள். “தம்பீ, ரொம்ப நன்னா பாடுறாய்” என்று என் முதுகில் தட்டிக் கொடுத்ததோடு நான் வரைந்த அவரது சித்திரத்தையும் மெச்சி, அதில் தமது கையெழுத்தையும் போட்டுக் கொடுத்தார். கல்லூரித் தலைவர் அதை எங்கள் வகுப்பில் மாட்டி வைத்துச் சிலாகித்தார். இதேபோல் கல்கியவர்களின் பாராட்டையும் 24 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பெற்றேன்.

என் சங்கீதத்தைக் கேட்டு, அப்போது இலங்கை வானொலி தமிழ்ப் பகுதித் தலைவராயிருந்த திரு. சோ. நடராஜா (நவாலி சோமசுந்தரப் புலவரின் புத்திரர்) வானொலியில் பாட முதல் சந்தர்ப்பம் அளித்தார்கள். பிறகு கதை நடத்துவதற்கும் வானொலியில் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. பாராட்டும் வரவேற்பும் கலைத்துறையில் என் ஊக்கத்தைப் பெருக்கின.

கொழும்பு தட்டாதெரு சிவசப்பிரமணிய சுவாமி கோயிலில் “முருகன் திரு அவதாரம், குறித்து கதை செய்யும் படி பணிக்கப்பெற்றேன். பொது இடங்களில் கதை செய்து பழக்கப் படாத நான் முதல் தடவையாக துணி கரமாகச் செய்தேன். எல்லோருக்கும் பிடித்து விட்டது. ஒரு கதர்ச் சால்வையைப் பரிசாக அளித்துப் பாராட்டினார்கள்.

பிறகு படிப்பை விட்டு கதை சொல்வதில் கருத்தைச் செலுத்தினேன். ஒரு தடவை வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயிலிலே சிவராத்திரியின்போது ஏராளமானவர்கள் கூடியிருப்பதைக் கண்டேன். கோயில் கணக்கப்பிள்ளையாக அப்போதிருந்த சின்னத்தம்பி என்பவரை நானே அணுகி “விழித் திருப்பவர்கள் பலன் பெற ஒரு கதை சொல்லவா?” என்று கேட்டேன். “சரி”

என்றார். உடனே நந்தனார் கதை செய்தேன். எல்லோரும் கருத்தோடு கேட்டதுடன், இன்னும் அபிவிருத்தி செய்யும் படி உற்சாகமளித்தார்கள். ஆனால் உருவத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்கப்படும் இவ்வுலகில் கருத்தைக் கவனிப்போர் அபூர்வம். சிறுவயதில் நான் செய்த கதைகளைக் கேட்டு, “பையன் பக்குவப்படவில்லை, பண்படவில்லை” என்று கருதியவர்களும் இருந்தனர்.

என் கதைகளுக்குப் பக்கவாத்தியம் வாசிக்க எல்லோரும் தயங்கிய போது, தன் சொந்த கௌரவத்தையும் பாராது என் கதைக்கு வாசித்து என்னை முதலில் பிரபலப்படுத்தியவர் வித்வான் காமாட்சி சுந்தரம் அவர்கள் தான். இன்றைய என் புகழுக்கு அவர் தான் காரணஸ்தர் எனக் கூறின் மிகையாகாது. இளம் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் நல்ல உள்ளம் படைத்தவர் அவர்.

கதை செய்யப் பக்குவப்படவில்லை என்று கருதி என்னை அழைக்காத இடங்களிலெல்லாம் நானே வலிந்து சென்று கதைசெய்து அவர்களின் தவறான எண்ணத்தைத் திருத்தினேன். அப்போது எனக்கு வயது இருபதே. திரு. காமாட்சி சுந்தரம் அவர்களுடைய உதவியால் என் கதைகள் எங்கும் நடைபெற்று வர ஆரம்பித்தன. ஆனால் வருமானம் போதிய அளவு இல்லை. அதை நான் பொருட்படுத்தாது விடாமுயற்சியால் முன்னேறினேன். அப்போது சிவன் கோயில் தேவஸ்தான நாதசுரவித்வானாக இருந்த திரு. கந்தசாமி அவர்களிடம் கூட சங்கீதத்தை மேலும் அபிவிருத்தி செய்து கொண்டு விடாமல் என்னைத் தயார்படுத்தினேன்.

அரங்கேற்றம்

சிவன் கோயில் தர்மகர்த்தா பொன்னுச்சாமி செட்டியாரவர்கள் என் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்களில் ஒருவர்.

சிறுவனாயிருந்தும் எனக்குத் தகுந்த விளம்பரம் செய்வித்து சிறந்த பக்க வாத்தியங்களை ஏற்பாடு செய்து, அவரே மாலையிட்டு என் கதையை ஆவணி மூலத்தன்று சிறந்த முறையில் அரங்கேற்றி வைத்தார்கள். அன்று “பிட்டுக்கு மண்சுமந்த கதை” செய்தேன். பெருங்கூட்டம் வந்திருந்தது. அன்று என் தாத்தாவும் (திரு. கணேசையர்) மறைவாக இருந்து கவனித்தார். கதை முடிந்தது. பாராட்டு மொழிகளை வர்ஷித்தார்கள். வெற்றி வீரனாக வீடு வந்து சேர்ந்தேன்.

வீட்டுப் புறத் திண்ணையில் தாத்தா இருந்தார். என்னை அழைத்தார். அருகில் போனேன். நறுக் கெனத் தலையில் ஒரு குட்டுப்போட்டு என்னையும் என் கதையையும் இகழ்ந்து பேசி, கதையில் பாண்டியன் கொடுத்த பரிசை சிவன் சவுக்கினால் ஏற்றதைச் சொல்லாமல் விட்டாயே, இப்படியா கதை செய்வது” என வைதார், என் குறைகளைத் திருத்தினார். கற்றது கைம்மண் அளவு தான் என்பதை உணர்ந்து மேலும் ஆய்வு வேலையில் இறங்கி, தமிழின் பத்தில் திளைத்தேன்.

மீண்டும் நாடகம்

இந்தச் சமயம் என் நாடகத்திற்கு மையை அறிந்த கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் தமது கோஷ்டியில் என்னைச் சேர்த்துப் பிரபலப்படுத்தினார். சந்திரஹரி, ஷைலக், பாமா விஜயம் ஆகிய அவரது நாடகங்களில் நடித்தேன்.

வட்டுக்கோட்டையில் பிரபலமான அந்தணர் குடும்பம் “நாவன்னா” குடும்பம். தமிழ்ப் புலமை, மாந்திரீகம், வைத்தியம் ஆகிய அனைத்தும் ஒரு சேர அமைந்த காலஞ்சென்ற பிரம்மஸ்ரீ அனந்த சுப்பிரமணிய சர்மா அவர்களே என் வாழ்வின் மற்றொரு திருப்பத்

திற்குக் காரணமானவர். அவர்கள் குடும்பத்துடன் தொடர்புகொள்ள என் நாடகமும், நடனமுமே காரணமாயிற்று. அவர் சிறந்த கலையுள்ளம் படைத்தவர் கலைக்குக் கட்டுப்பாடு என்றுமே கூடாது என்ற எண்ணம் படைத்தவர். அவர்கள் குடும்பத்தில் நானும் ஒருவனானேன்.

கல்லூரிச் சேவை

“பில்ஹணன்” நாடகம் மூலம் மிகவும் பிரபலமடைந்தேன். நானே கதை, வசனம் எழுதி, நானே நடிகர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து, நானே பில்ஹணனா கவும் நடித்தேன். பிறகு “பிளாறோ” என்ற ஆங்கில நாடகத்தைத் தமிழாக்கி வெற்றிகரமாக நடத்தினேன்.

என் நாடக, நடனப் பயிற்சி ஆற்றலை அறிந்த யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் கல்லூரியில் உள்ள சங்கீதப் பகுதியின் பொறுப்பை எனக்கு அளித்தனர். பத்து வருடம் அக்கல்லூரியில் அச்சேவை செய்தேன். அக்கல்லூரி மாணவிகள் கலை நிகழ்ச்சிகளில் முதலிடம் பெற்றனர். இதன் மூலம் மாஜி இலங்கை கவர்னர் ஜெனரல் சோல்பரி பிரபுவின் பாராட்டையும் பெற முடிந்தது.

கதை செய்வதையும், கலை வளர்ப்பதையும் என் கண்களாகக் கொண்டேன். இவ்வளவும் எத்தனையோ எதிர்ப்புகளின் மத்தியில் ஆட்டமும் பாட்டும். இழிவாகக் கருதப்பட்ட சூழ்நிலையில் தைரியமாக மேடை ஏறினேன்!

இப்போதுகூட நான் நர்த்தன கலா மன்றம் ஒன்றைச் சொந்தமாக நடத்திவருவதுடன், இலவசமாகவே நடனப் பயிற்சி அளித்து பல ந்திகளாகும் உதவி வருகிறேன்.

பட்டம் பெற்றேன்

நெடுநாளாக நான் சொந்தப் பக்க வாத்தியம் தயார் செய்ய ஆவலாயிருந்தேன். அன்பினால் “நாவன்னா” குடும்பத்தில் ஒருவனாய் ஒன்றிப் போயிருந்த நான் திரு. அனந்த சுப்பிரமணிய சர்மா அவர்களது புதல்வர்களில் ஒருவரை வயலினிலும், ஒருவரை மிருதங்கத்திலும், ஒருவரைக் கஞ்சிராவிலும் நன்றாகத் தயார் செய்து ஆறு வருடங்கள் அதே கோஷ்டியுடன் வெற்றிகரமாகக் கதை செய்தேன்.

இளைப்பாறிய ஆடிட்டர் ஜெனரலும், அக்கால கல்வி அமைச்சில் நிரந்தரக் காரியதரிசியுமாயிருந்த வருமான திரு. கே. கனகரத்தினம் அவர்களது முயற்சியால் தற்போதைய மதுரை சந்நிதானம் அவர்களுக்கு அறிமுகமானேன். அவ்வறிமுகத்தால் இலங்கையின் தலைநகரான கொழும்பிலும் பிரபலமடைய ஏதுவாயிற்று. ஜிந்துப்பிட்டியில் எனது சமய சேவையைப் பாராட்டி அப்போது தலைவராயிருந்த கே. வி. கணபதி அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்தி பொற்கிழி வழங்கினார்கள். அப்போது தான் மதுரை ஆதீனம் “முத்தமிழ் மணி பாகவதர்” பட்டம் அளித்துக் கௌரவித்தார்கள்.

“புலவர் மணி”

பின்னர் மதுரை ஆடி வீதியில் நடைபெற்ற பாராட்டு நிகழ்ச்சியில் சந்நிதானம் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்தி “புலவர் மணி” என்ற பட்டத்தை அளித்துக் கௌரவித்தார்கள்.

சென்ற ஆண்டு முதல் நல்லூர் தேவஸ்தானப் பிரசாரகராக்கி கௌரவித்தார்கள்.

எனது 20ஆவது வயதிலேயே இல்லற வாழ்வு ஏகிவிட்டேன்.

நடனமும் நாடகமும் செய்ய உடல் நிலை இடமளிக்காததால் கதையிலேயே முழுக் கருத்துச் செலுத்தினேன். கந்தபுராணம், இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகியவற்றை அலசி ஆராய்ந்தேன். சில கதைகளுக்குச் சொந்தமாகவே பாடல்கள் புனைந்தேன். காலப்போக்கில் நல்ல அபிவிருத்தி காணமுடிந்தது. மேலும் இதில் முன்னேற்றம் பெற மலாயா, சிங்கப்பூர் மெய்யன்பர்கள் அளித்துள்ள அமோக ஆதரவு துணை புரிந்துள்ளது.

(இது கவாமியே எழுதியது)

கி. வா. ஜகந்நாதனுடன் நல்லைக் குரு அவர்கள் திருமுருகன் பூண்டி கும்பாபிஷேகத்தில்...

